

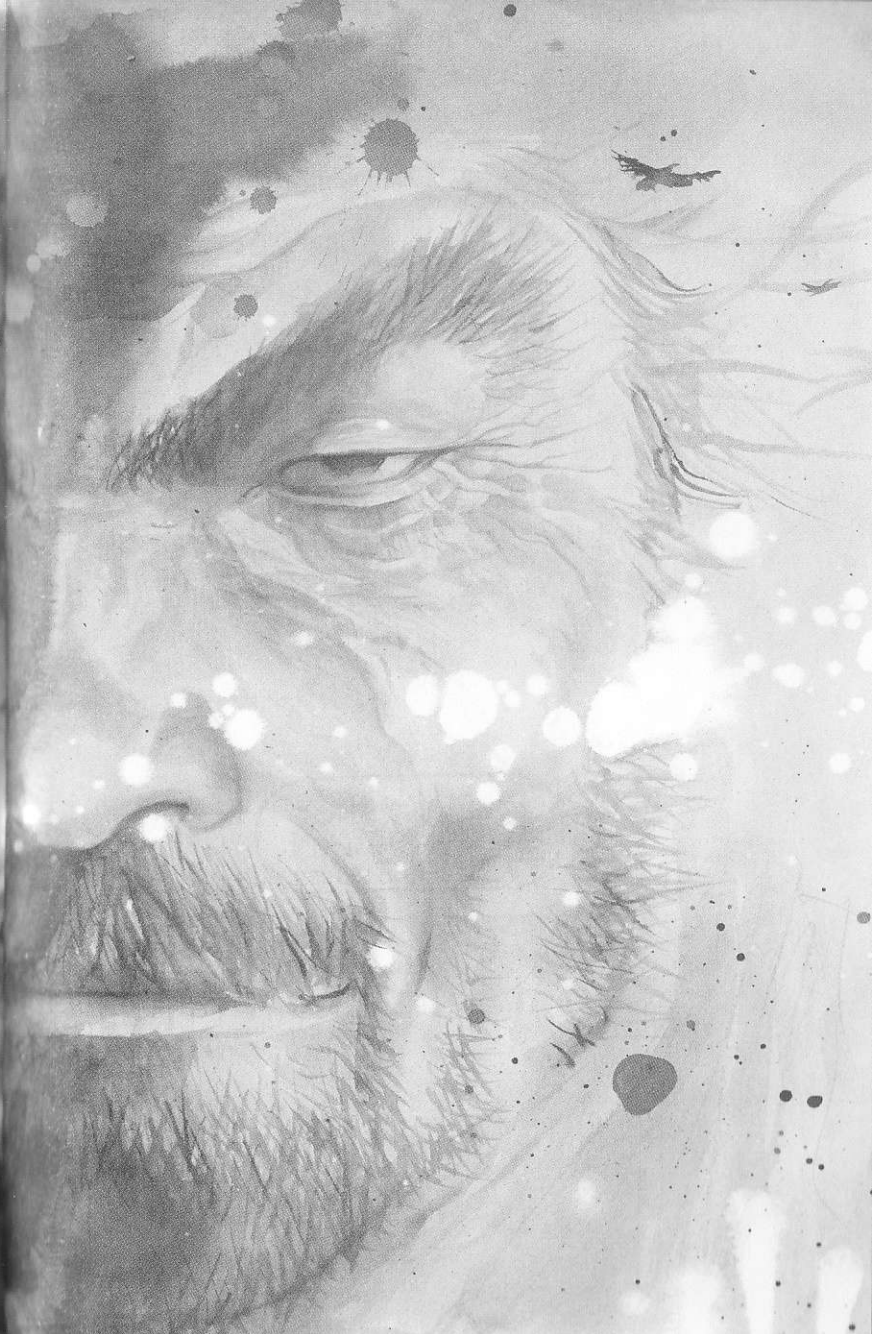

.....

แขน
เดียว
รู้
...?

ตอนที่ 279 ท้าวผดุง

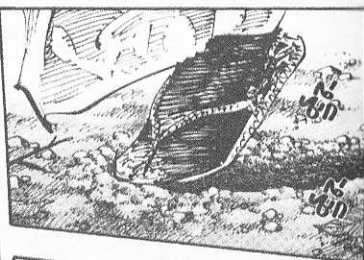
หรือว่าเป็นเพียง
เรื่อง
บังเอิญ
...?

จงใจ
ยื่นหน้าข้าง
เพื่อปิดบัง
แขนขวาตลอด
เลยรี

หืม
?

นำสนุก
ตีนี้
วงกลมนั่น
คืออะไร
รี?

ขาเจ้าคงถูก
พวกโยชิโอกะ
เล่นงานมา
สินะ

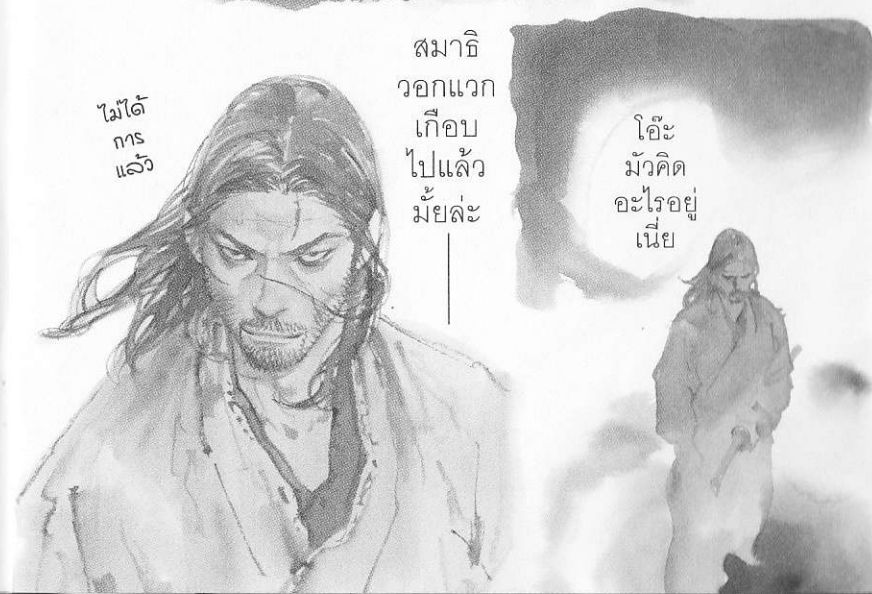
เอ หรือว่า
เพิ่งจะ
สูญเสียแขน
ไป

ไม่เคยได้ยิน
มาก่อนเลยว่า
อิโต อิโทโตไซ
เป็นสุดยอด
นักดาบ
แขนเดียว

ไม่ได้
การ
แล้ว

สมาธิ
วอกแวก
เกือบ
ไปแล้ว
มั้ยะ

ไอ้
มัวคิด
อะไรอยู่
เนี่ย

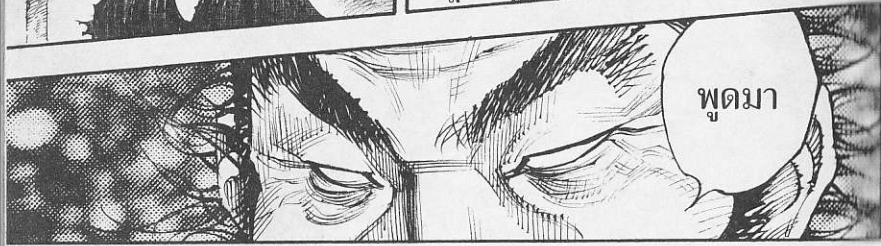

.....
?

บอก
หน่อย
สิ

ว่าแต่
“วงกลมบน
คืออะไร
กันล่ะ?”

พูดมา

.....

วงกลม
คืออะไร
นะเหรอ
...

.....

อาณาเขต
ดาบของข้า
ไง

ซัก

คิดจะ
ซ่อนไว้
รีง?

ยัง
ปกปิด

ชาขวา
นะ

ซัก

ก็ยังไม่
มีพรุช

!!

อ้าปาก
ก็เห็นลึนไก่
แล้ว

.....
!!

ซัก

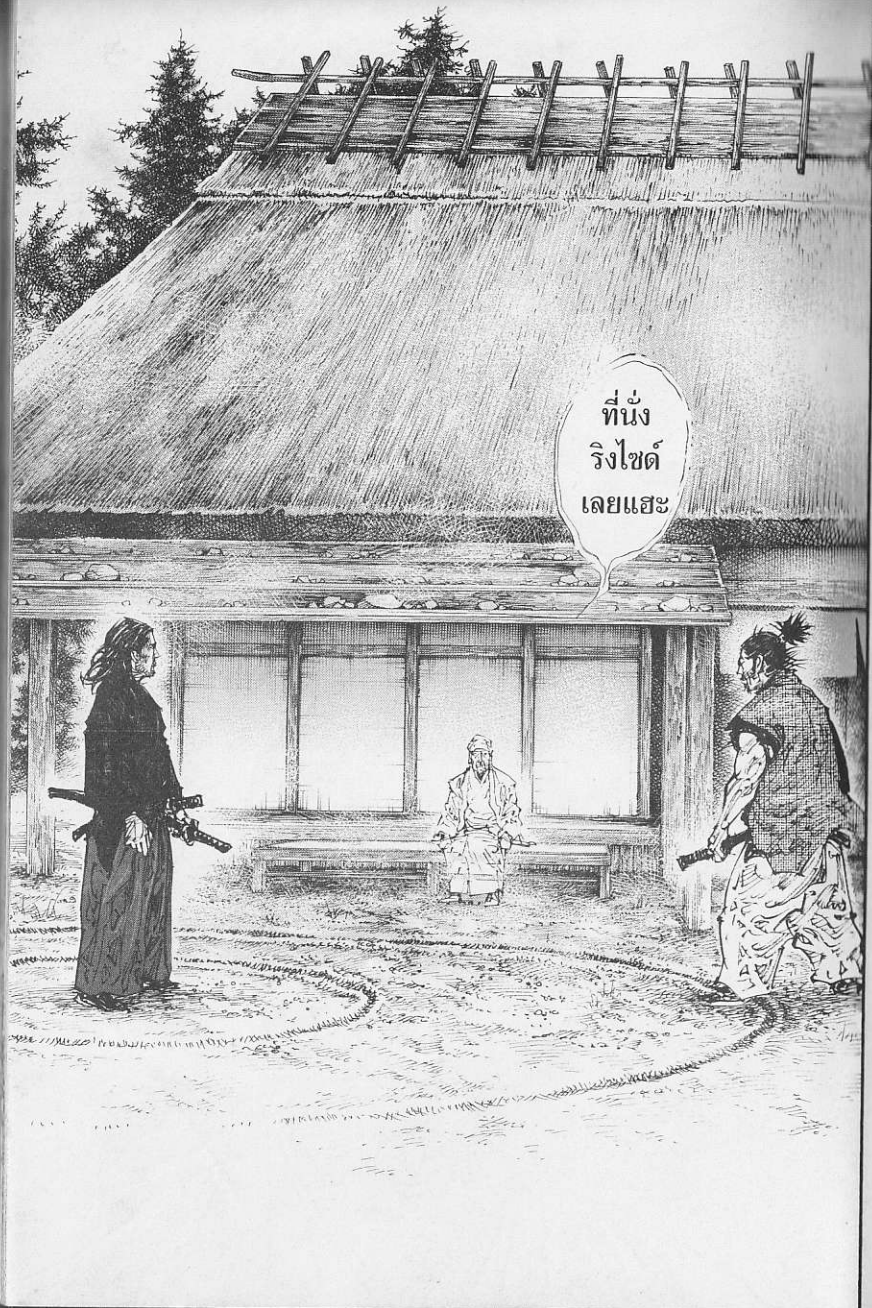

ซัก
ดาบ
ลิ

ผู้ใด
ลูกล่า
เข้ามา

ต้อง
ตาย

ที่นั่ง
ริงไซด์
เลยแฮะ

!!

คิม คิม

.....
!!

ฮิป
จะ
จำ

เป็นอะไร
ไปล่ะ?

ปลั่งเงาใจ
แล้วริ

.....

ท่าน
ผู้เฒ่า

๒๘

ปวดฉี่!
!

ข้าเองก็!
จะปัส
แล้วง่า

ฉี่
ฉี่
ฉี่

อีกแล้ว
เรอะ
โจทะไร!
ข้า
กำลังรีบ
อยู่นะ

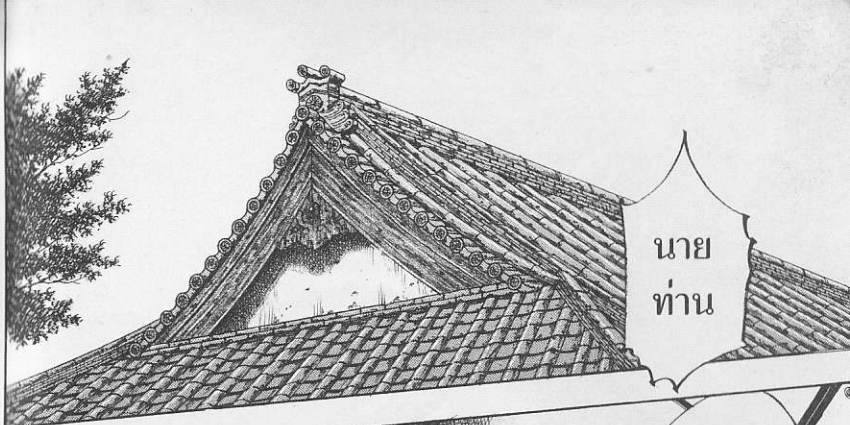

ไม่รู้
จะไปค้น
รีเปล่า

คงจะ
เหนื่อย
อีกหน่อย
สินะ
ไอสีอู

ข้า
เป็นทง
ก็แต่
ท่าน
ผู้เฒ่า

นาย
ท่าน

.....

อาการ
โคมา

คิดว่า
คงอีก
ไม่นาน
เรียกท่าน
ลี
นายน้อย

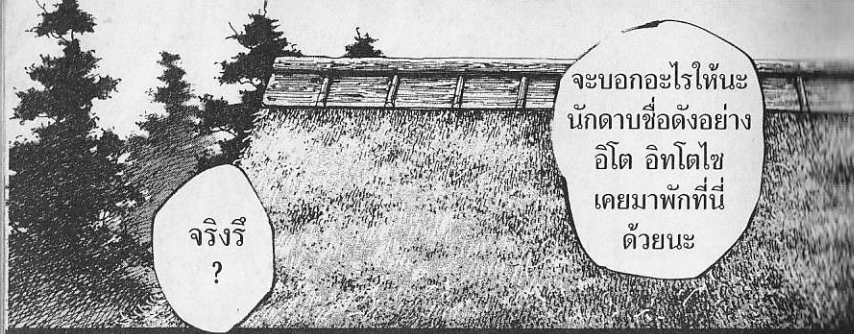

นาย
ท่าน

นาย
ท่าน

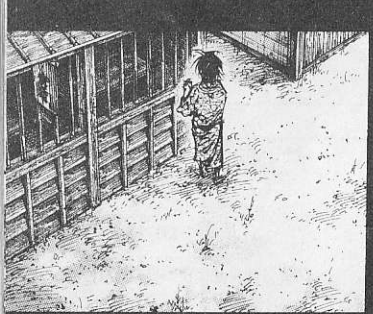

จริงรี ?

จะบอกอะไรให้ณะ
นักดาบชื่อดังอย่าง
อิต โธโตไซ
เคยมาพักที่นี่
ด้วยนะ

อ้าว
ไม่พักที่นี่
ก่อนหรือะ

โธ
อย่าเพิ่ง
ไปสิ

ตอนนั้น
เกิดการ
ต่อสู้กัน
เล็กน้อย
นี่ไง
รอยดาบ
ที่เสา
ต้นนี้
ฮ้า
นี่นะรี

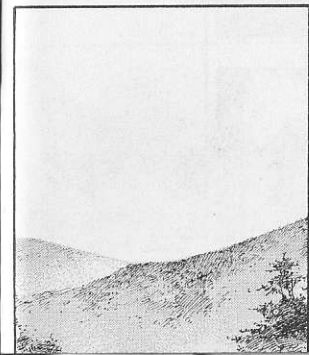
ท่าน
ผู้เฒ่า
...

รอดเดียว
นะ!
ฮะ
อ๊ะ
อย่าดูสิ
!!

ฮะ
จริง
หรือ ?

ยังไม่เสร็จ
อีกเหรอ?
ทะไร

เร็ว ๆ
!
รู้แล้ว
ละน้า
!

ถูกหมายของ
ท่านผู้เฒ่า
ผิดที่ยัง
!
ชักหลุม
หยั่ง
!
ฮือ
ไม่อยากไปเลย
ให้ตายสิ
ข้าไม่มีความทรงจำที่ดี
เกี่ยวกับยาจิว
สักอย่าง

ความรู้สึก
ไม่อยาก
จะเชื่อเลย

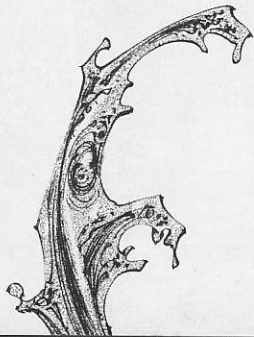
ในฐานะ
ที่เป็นคู่ต่อสู้
กับเขาแล้ว

ข้าอยาก
ได้รับการ
ยอมรับ

และ
อยาก
ได้รับ
คำชม

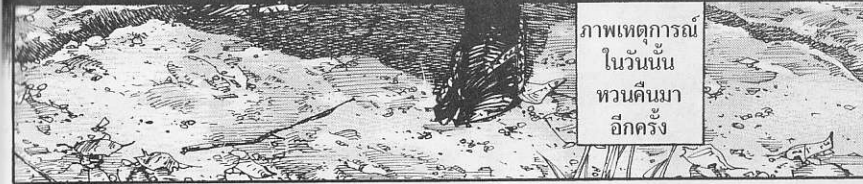
ช่างเป็น
ความรู้สึก
ที่ควบคุม
ได้ยาก
เหลือเกิน

คนที่ข้า
ใฝ่ฝัน

ภาพเหตุการณ์
ในวันนั้น
หวนคืนมา
อีกครั้ง

สมแล้ว
ที่ครั้งหนึ่ง
เคยเป็น
คนที่ข้าใฝ่ฝัน

ตัวจริง
เหมือนที่ข้า
คิดไว้ไม่ผิด

แข็งแกร่ง
ได้อย่าง
น่าอัศจรรย์

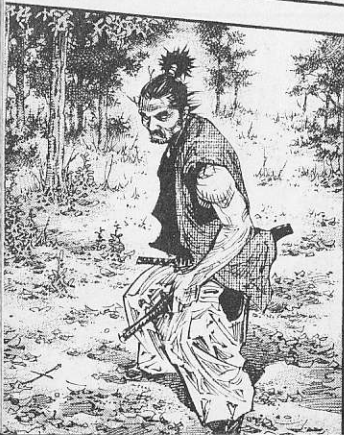
...นี่มัน
ใช้เวลานั้น
จริง

ท่าน
ผู้เฒ่า

ความรู้สึกในใจข้า
เริ่มปั่นป่วน
ประจวบคลื่นใต้น้ำ
ที่เริ่มก่อตัวขึ้น

๑๑๑๑๑๑๑๑

ฮั้ว
ฮั้ว

ฮั้ว
ฮั้ว

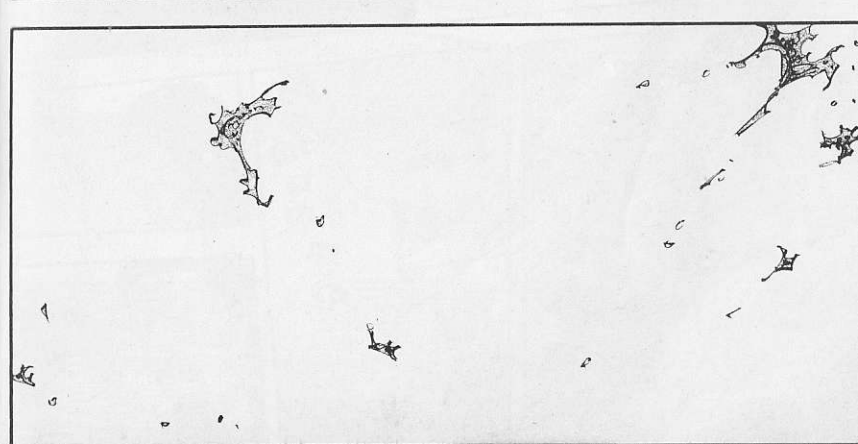
ที่หนึ่ง
ในปลูฟ็คือ
ภาพ
ลวงตา

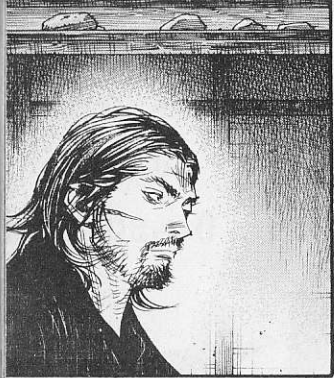

อู่

เป็นเพียง
คำพูดลอย ๆ
เท่านั้น

ข้าผิดหวัง
มากนะ
เจ้าคนโกหก

พูดเหมือน
เสะคิซุไซ
เปียบ

ฮา
ฮา
ฮา

สิ่งที่ข้าตามหา
มาตลอดคืออะไร
เมื่อลอง
เปรียบเทียบ
กับสิ่งนั้น

ข้าล้ม
เรื่องนี้ไป
ตั้งแต่
เมื่อไหร่เนี่ย

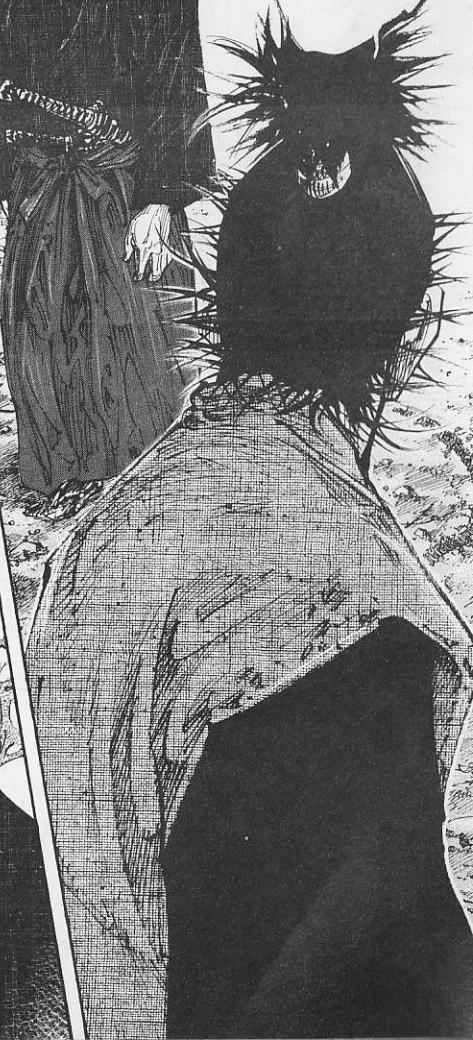
แม้แต่
ประเด็นนั้น
ข้าก็
ไม่สนแล้ว

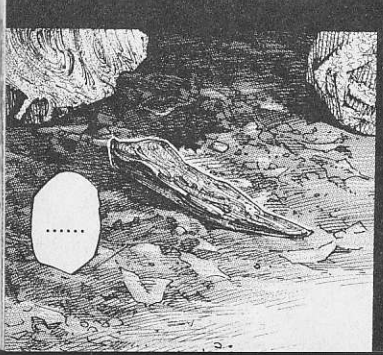
อยากจะ
เก่งกว่าผู้อื่น
งั้นรึ

Vagabond

ข้าให้
0 คะแนน

ยอดนักดาบ
ในตำนาน

เท่
ซะมด
เลย

ถ้าเขา
ยังมีชีวิตอยู่
คงจะอารมณ์
ประมาณนี้
ละนะ

หึ
หึ

ผลงานของ
ชินเม็ง
ทาเคโซ

“ปีศาจดาบ
อิทโตไซ”

ตอนที่
280
ปีศาจดาบ
อิทโตไซ

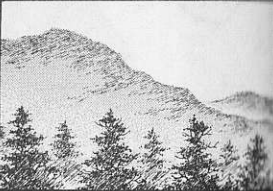

ข้า
ชนะ

ฮึก

諸山 一帯
村 十
有 十三
จัดการ
ไปแล้ว
3 คน

ฮึก

ยังห่างไกล
อยู่สินะ
...

ฮึก

บ

ฮึก

เจ้า
เด็กผี
เอ๊ย...

ข้า
ประมาณ
ไปหน่อย
...

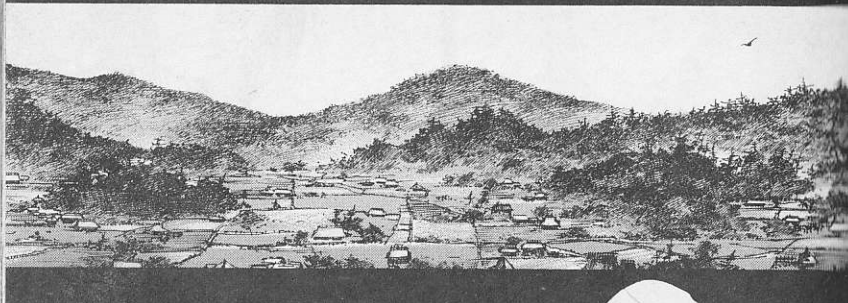

ฮึก

เห็น
ยังเป็นเด็ก
อยู่แท้ ๆ...

ประลองดาบ
10 คน
เข้าสังหารไป
10 คน

จะชมข้า
ได้รึยัง
ซี

“ปีศาจดาบ
อิทโตไซ”

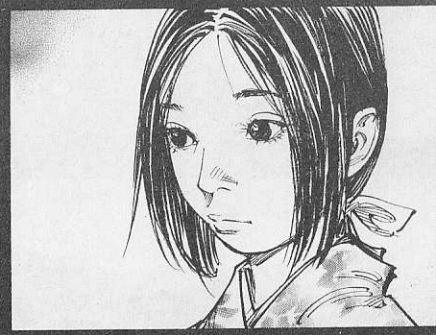
คนนั้น
ก็หญิงงั้น
คนนั้น
ก็หญิง

ไม่มีอะไร
หรอก

อย่า
ห่วง
เลย

โ๊ะ

ชม
ข้า
สัก
ที
สิ

ปีศาจดาบ
อิทโตไซ

อึด

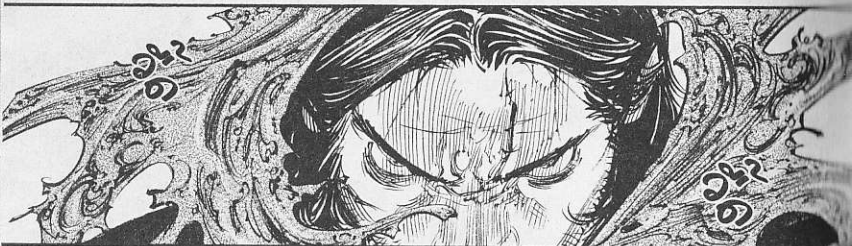

.....

โกหก
งั้น?

เรื่อง
อะไร
ล่ะ?

อึด

อึด

แต่ข้า
ทำได้
แล้ว

สังหารคน
70 คน
ได้รึเปล่าล่ะ?

อิทโตไซ
ก็
อิทโตไซ
เถอะ

ยอมมอบ
ข้า
ซะเถอะ

ไม่มีทาง
หรอก

อึด
อึด

อึด
อึด

ข้า
ผิดหวัง
มาก

เจ้าคน
โกหก

อึด

อึด

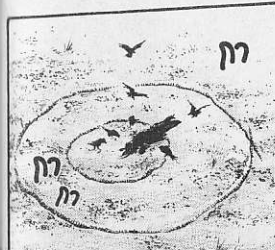
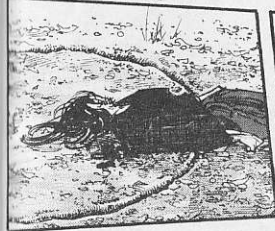
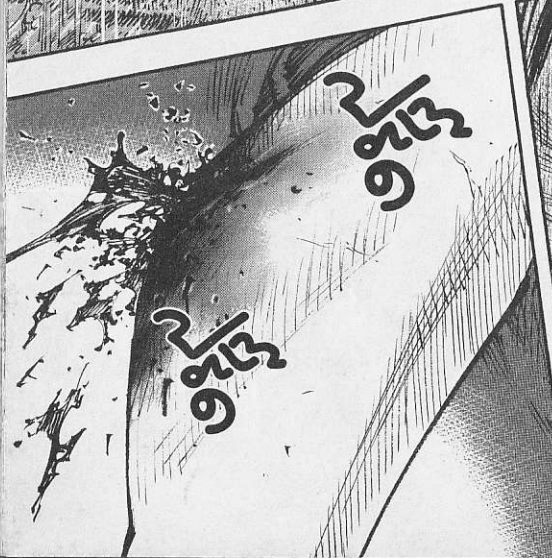
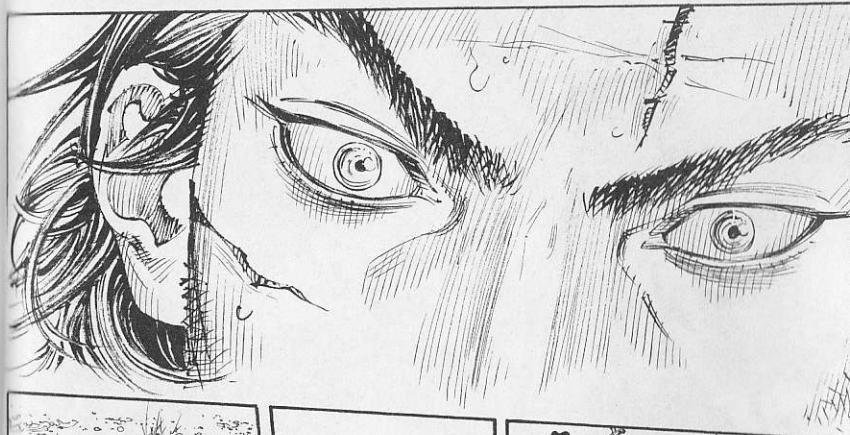
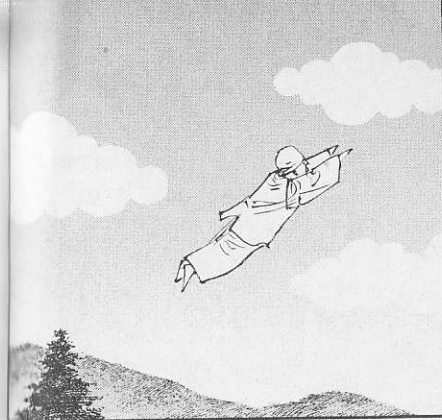
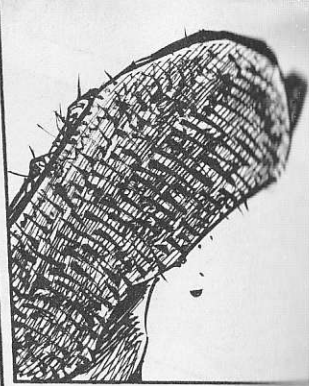

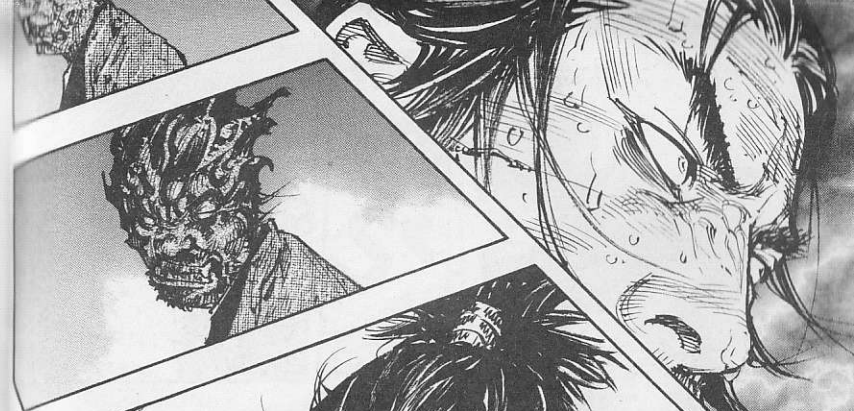

ซัก
พี่
แหละ

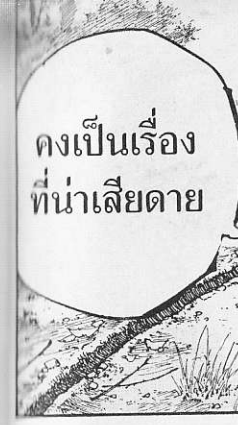

พี่หนึ่ง
ใน
ปลู๊พี

คงเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย

หากต้องประลองดาบกับอิทโตไซด้วยความรู้สึกเช่นนี้

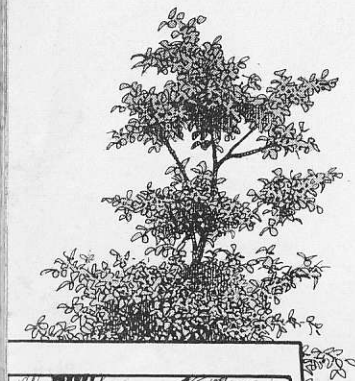
Vagabond

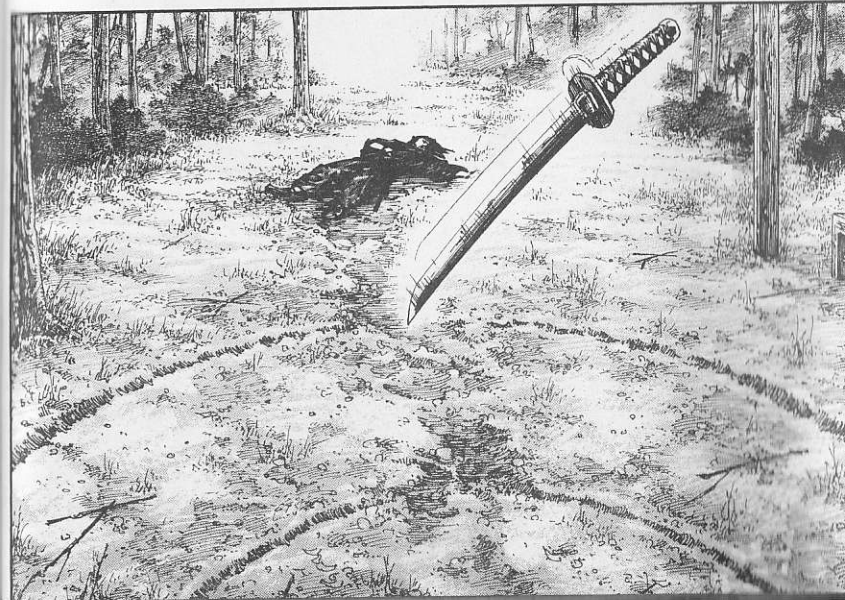
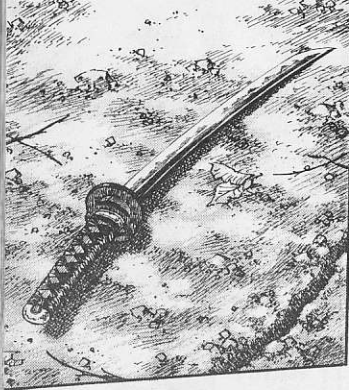
ตอนที่ 281

ผู้ยิ่งใหญ่ลวงลับ

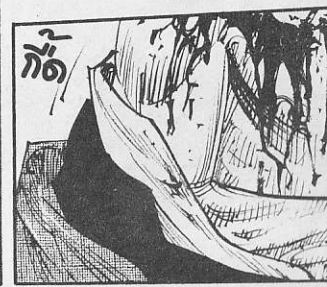

เอาละ
จะให้กคคะแนน
ดีนะ

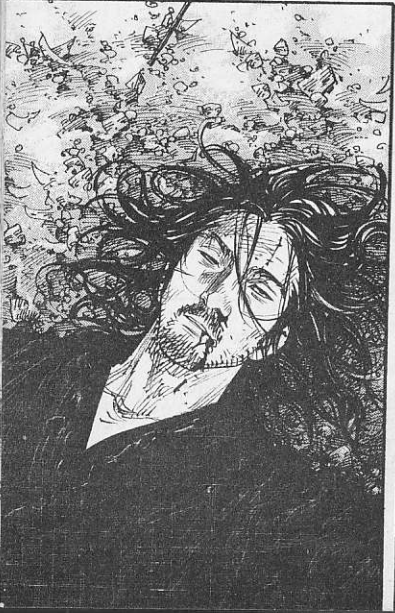

หึ
หึ

พืนเข้า
ด้วย
แฮะ

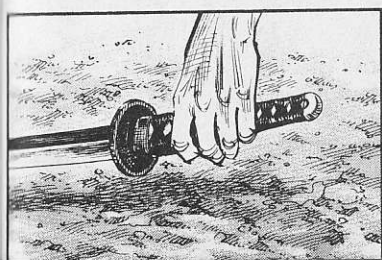
กค

เอื่อ
...

มัน
รวดเร็วมาก
ดูไม่ทันเลย
...

กะ...เกิด
อะไรขึ้นนะ
ตานัก...?

.....

แซ่ก

แซ่ก

แซ่ก

รับรองว่า
มีลูกค้ำแห่มาเข้าพวก
ไม่ขาดสายไปจนเป็น
รุ่นลูกรุ่นหลาน
เลยทีเดียว

!!

ซบ

คว

นี่เป็น
ค้ำเหล่า

หา
?

เจ้าพูดเรื่องอะไร?

นี่

ทำไมหมูนี้นี้ไม่ค่อยไหลออกมาเลยล่ะ?

ไม่รู้อี

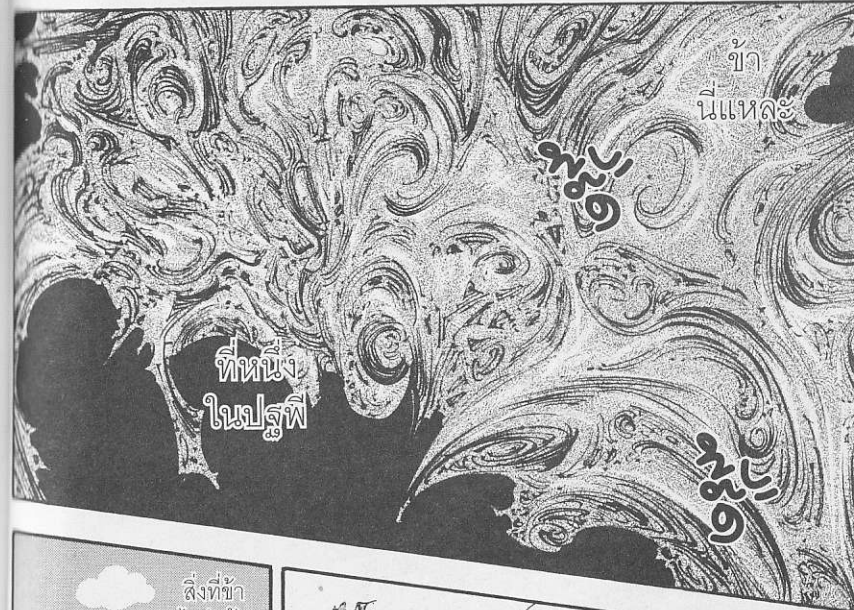

ที่มันชอบวัดๆ ออกมางี้

อยู่เต็มอกแต่กลับมองไม่เห็น

ที่หนึ่ง
ในปรุพีคือภาพลวงตา

ที่หนึ่งในปรุพี

ข้า
นี่แหละ

สิ่งที่ข้าไขว่คว้าตามหามาตลอด

มีอะไรบางอย่างติดไป

ท่า
เรื่องราวในครั้งนั้นทำให้ข้าเข้าใจดี

ถ้าเช่นนั้นข้าเชื่อว่า...

หืม

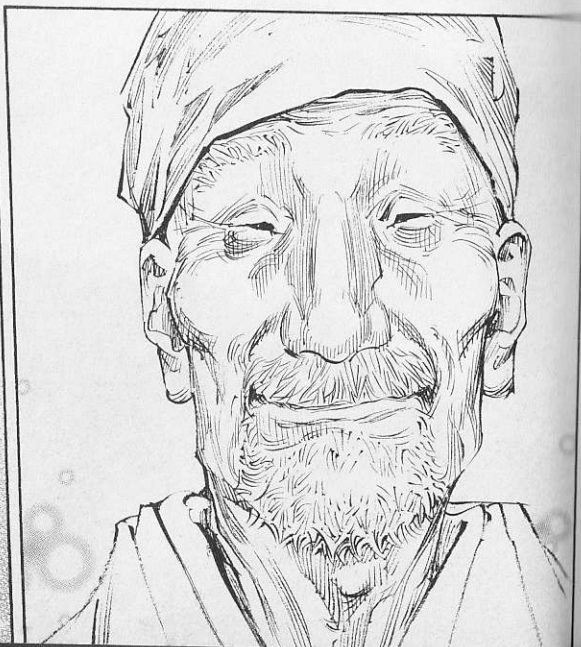
นั่นมันก็แค่ภาพลวงตาที่จิตใจของเจ้าสร้างขึ้นมาเอง

แต่มันสอนอะไรข้าเยอะเลยนะ

ไปละ
แล้วคง
ได้เจอกัน
อีก
ที่ไหน
สักแห่ง

ยิ้ม
เข้าไว้

ในใจเจ้า
คงมีคำตอบ
อยู่แล้วละ

ยิ้มสิ

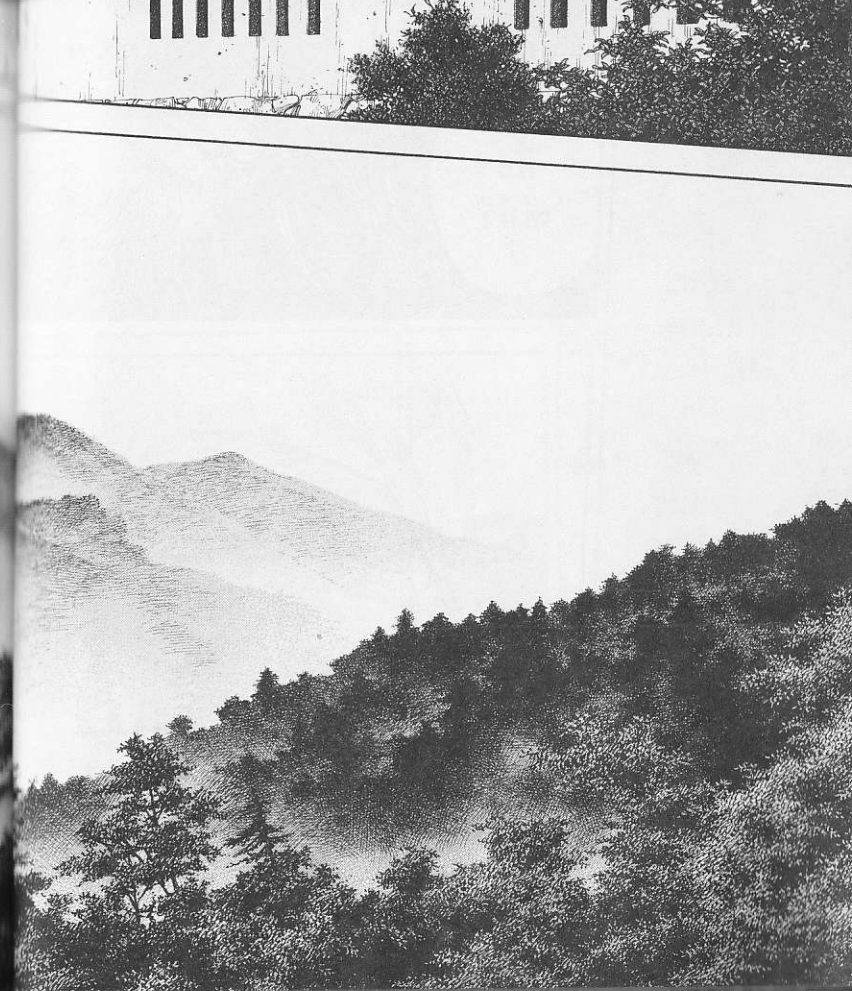
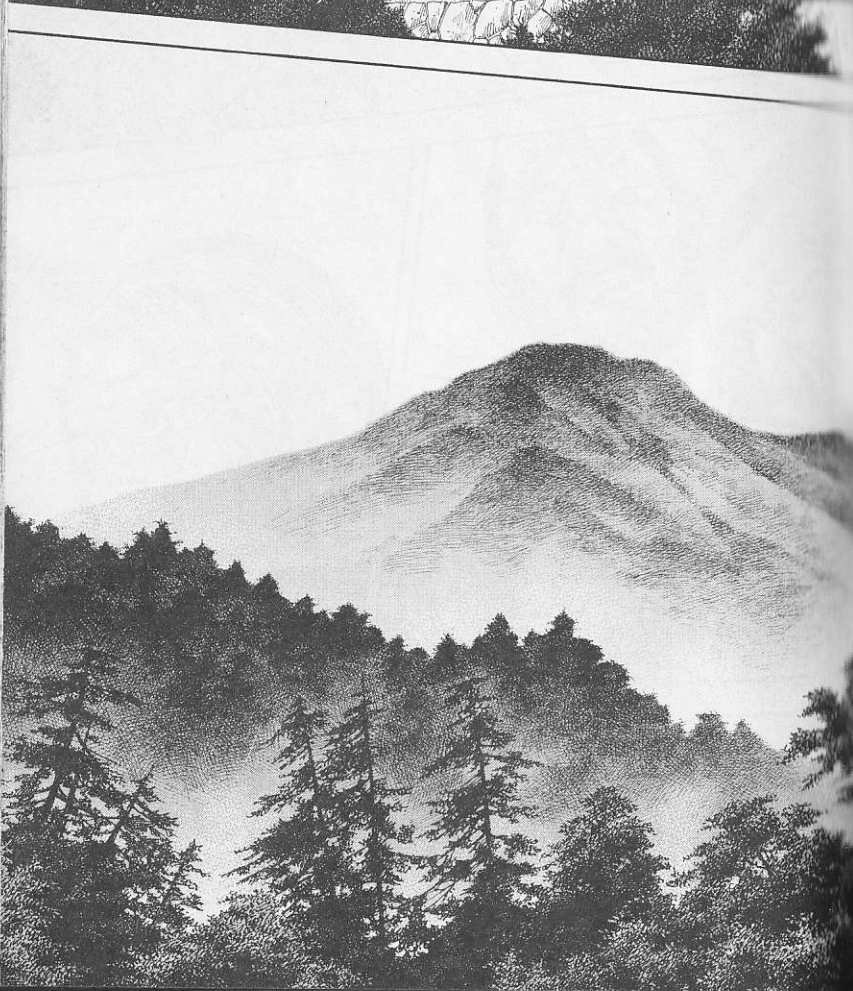
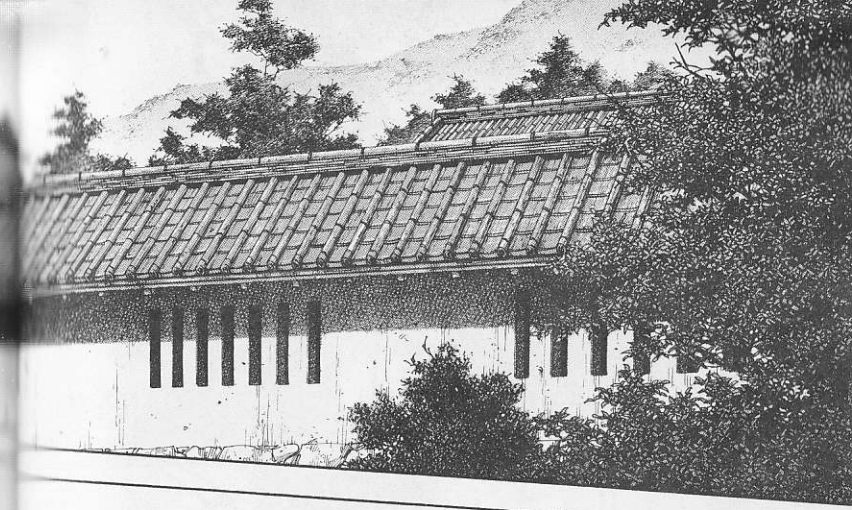

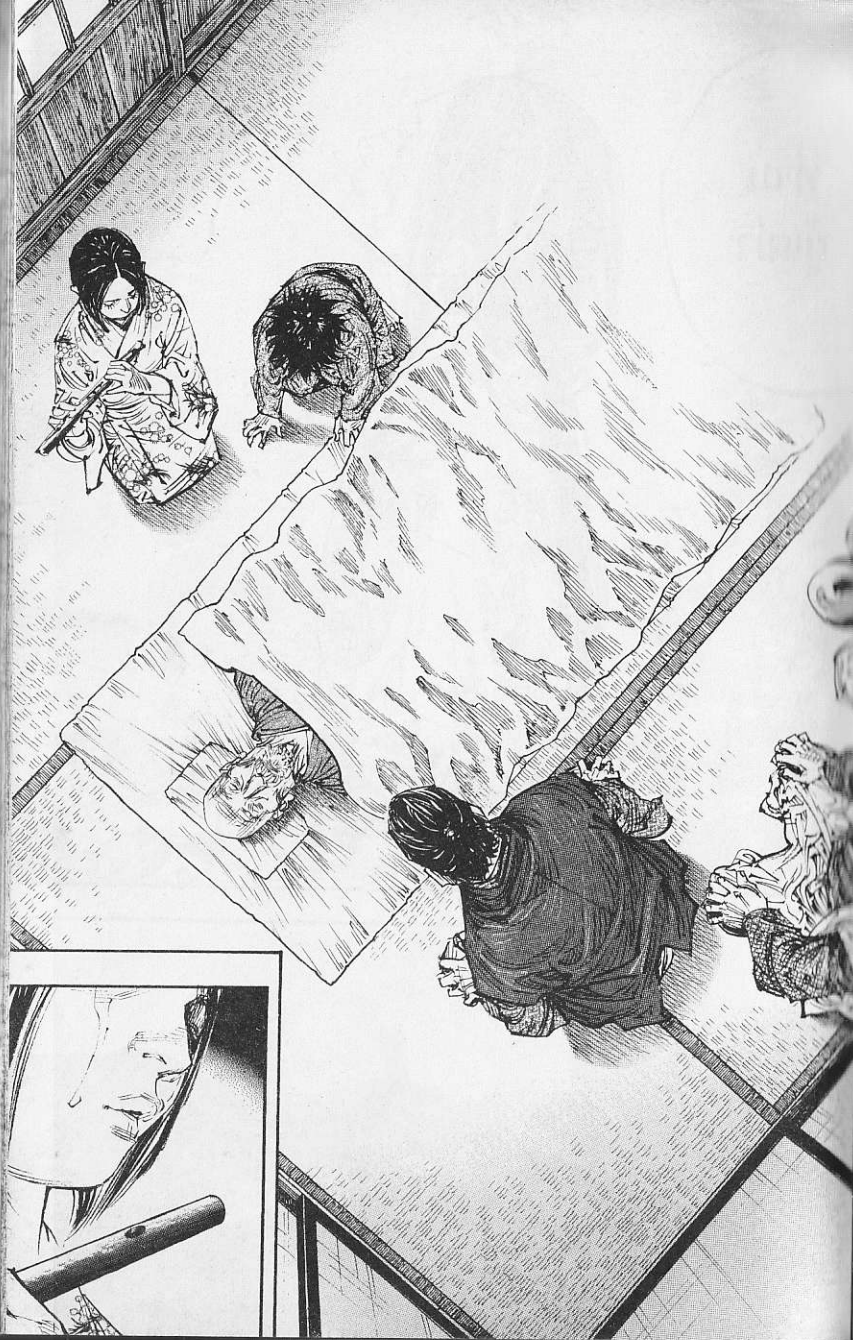
คง
ต้องไป
แล้ว

ข้าได้ยิน
เสียงขลุ่ย

มูชาชิ

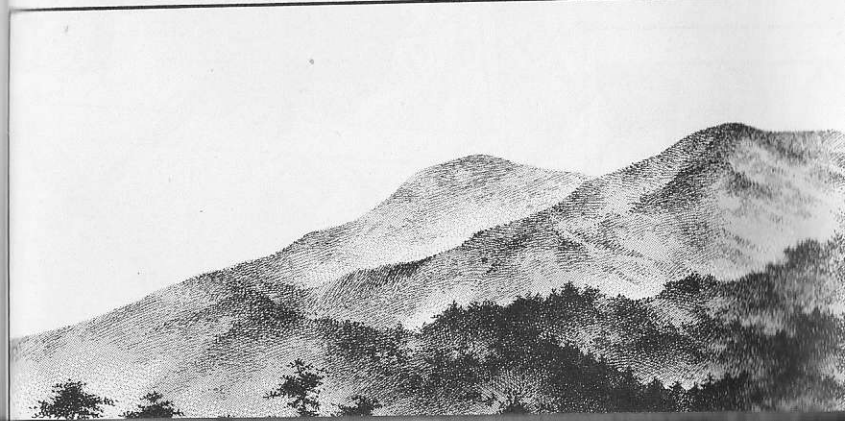

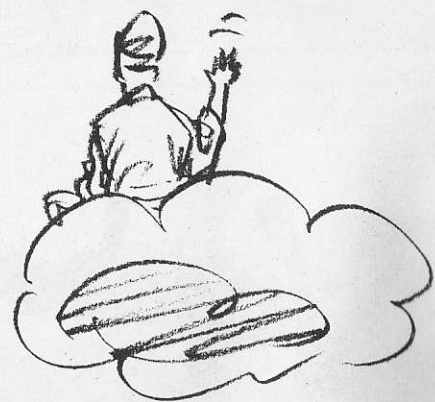

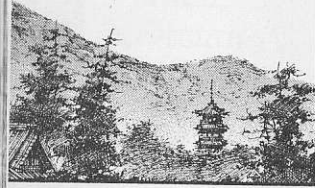
Vagabond

ท่าน
ผู้เฒ่า

ลาก่อน

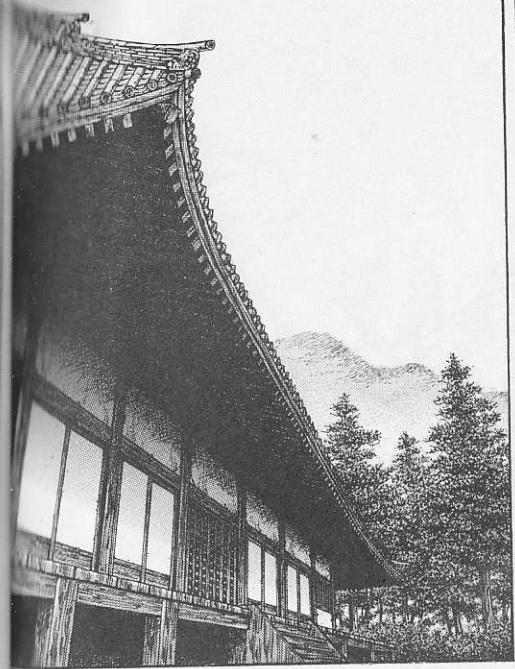

ไม่ยอม
แต่ต้อง
อาหาร
เลย

.....

แต่บางครั้ง
ท่านก็ช้าอะไร
ก็ไม่รู้

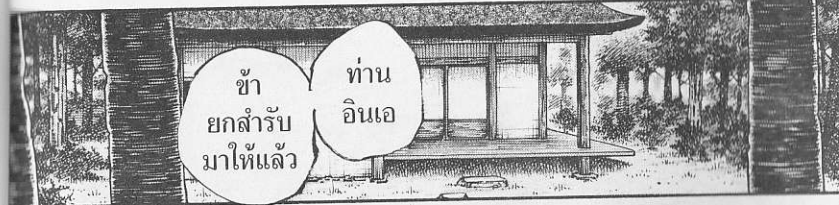
เอ๊ะ
?

แต่จับน้ำบ้าง
เป็นบางครั้ง
เท่านั้นเอง

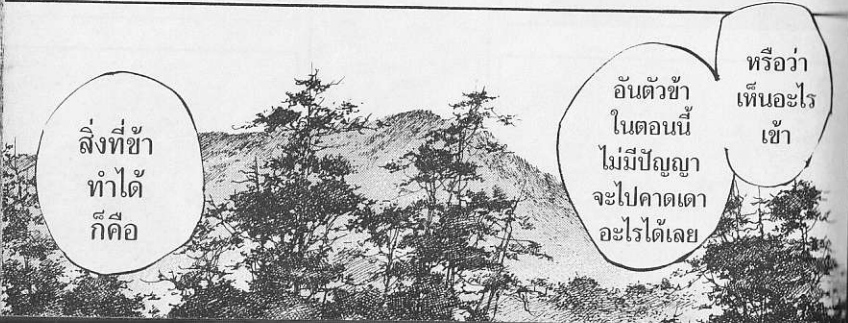
เอาแต่
นั่งเข้ามา
อยู่อย่างนั้น

แบบนี้
ร่างกายมีแต่
จะอ่อนแอลง
เรื่อยๆ

ช้า
ยกสำหรับ
มาให้แล้ว

ท่าน
อินเอ

สิ่งที่ช้า
ทำได้
ก็คือ

อันตัวข้า
ในตอนนี้
ไม่มีปัญญา
จะไปคาดเดา
อะไรได้เลย

หรือว่า
เห็นอะไร
เข้า

ท่าน
อินเอ

ได้โปรด
...

ท่านอะไร
สักหน่อย
เถอะ

เจ้า
ไปก่อน
แล้ววีรี

...

อะไร
กัน

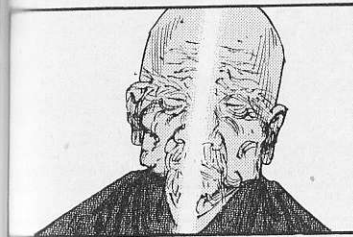
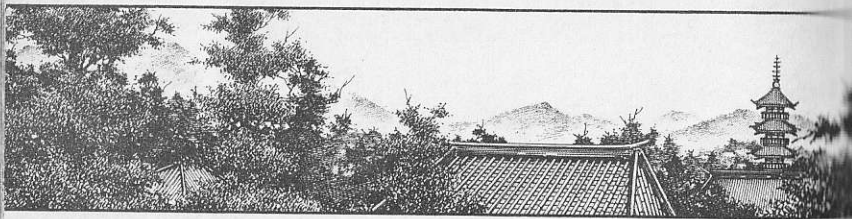

และ
ก้าวเดินต่อไป
ด้วยลำแข้ง
ของตัวเอง

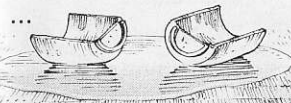

ไม่ทำให้
ท่านอาจารย์
ต้องเป็นห่วง
หรือ
เป็นกังวล

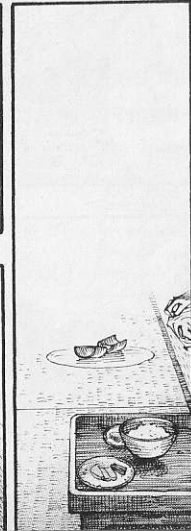
ด้วยการ
ยืนหยัดให้ได้
ด้วยตัวเอง

โ๊ะ
โอะ

...

โ๊ะ

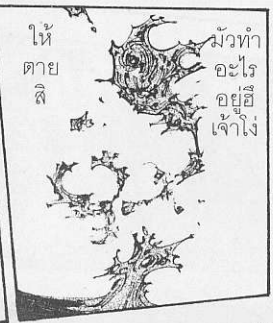

หนึ่งปี

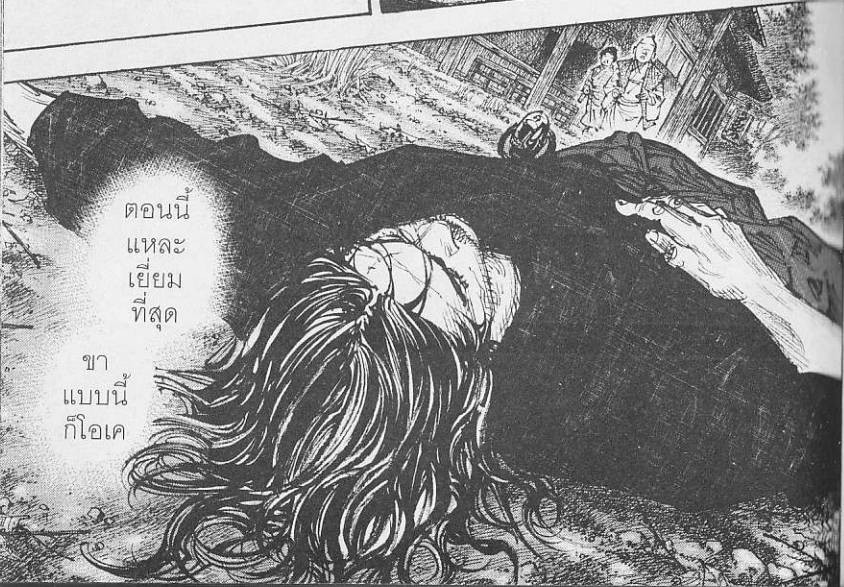

น้ำนมเพชร
น้ำนมเพชร
น้ำนมเพชร
!!

ให้
ตาย
สิ

มัวทำ
อะไร
อวยฮี้
เจ้าเง

ตอนนี้
แหละ
เยี่ยม
ที่สุด

ขา
แบบนี้
ก็โอเค

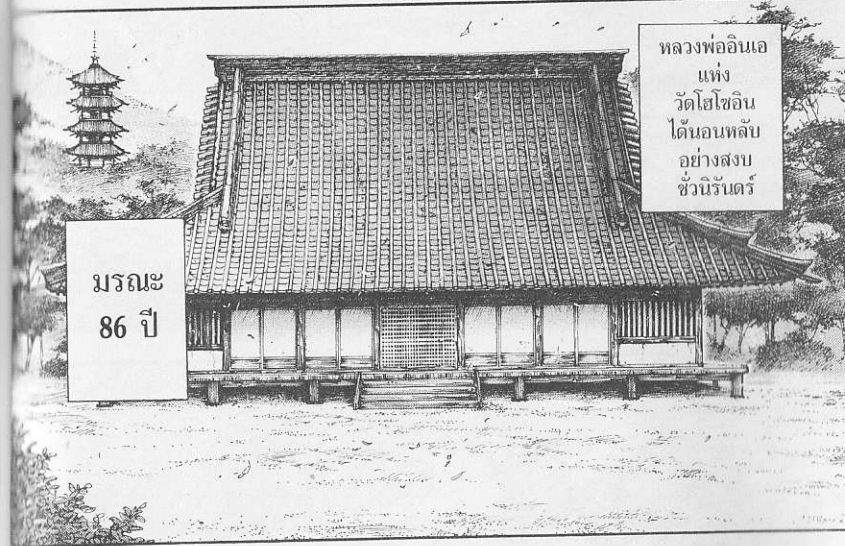

หนึ่งปี
ให้หลัง

เสียดิฐุไซ
มูเนะโยะชิ
แห่งยางิยู
ได้ล้งลับ
ไปแล้ว

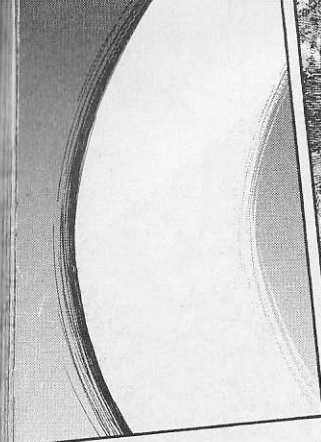
มรณะ
79 ปี

หลวงพ่ออินเอ
แห่ง
วัดไฮโซอิน
ได้นอนหลับ
อย่างสงบ
ชั่ววันจันทร์

มรณะ
86 ปี

ตอนนี้
แหละ
เยี่ยมที่สุด

แค่คู่ต่อสู้
รวดเร็ว
ประดุจ
สายฟ้าแลบ
เท่านั้น

ว่าไ
นะ

ดังนั้น
เจ้าแห่งหน้า
มองฟ้า
อย่างน่าสมเพช
ทำไม?

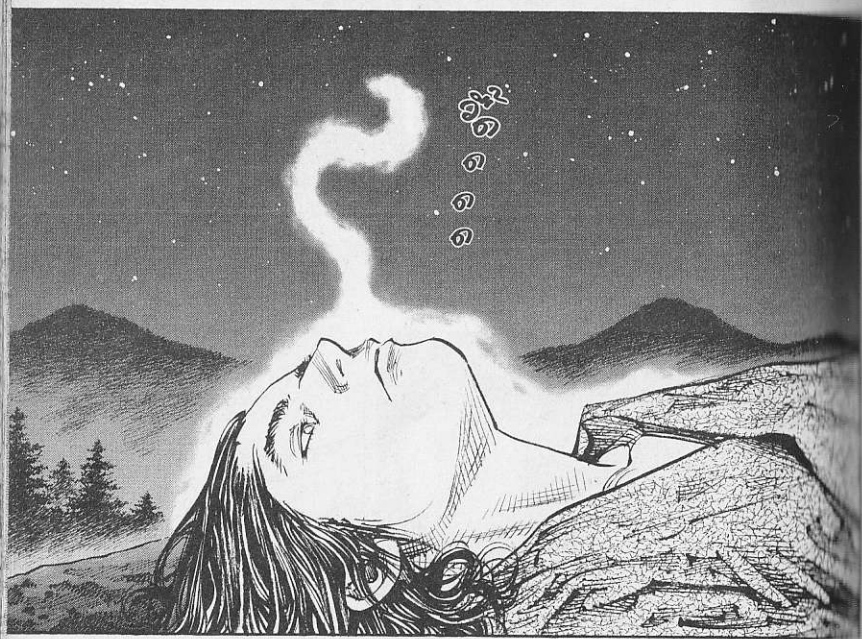

ไม่สิ
จะก็ครั้ง
ก็ได้

อีกสักครั้ง
ดีกว่า
ก่อนที่
จะลืม

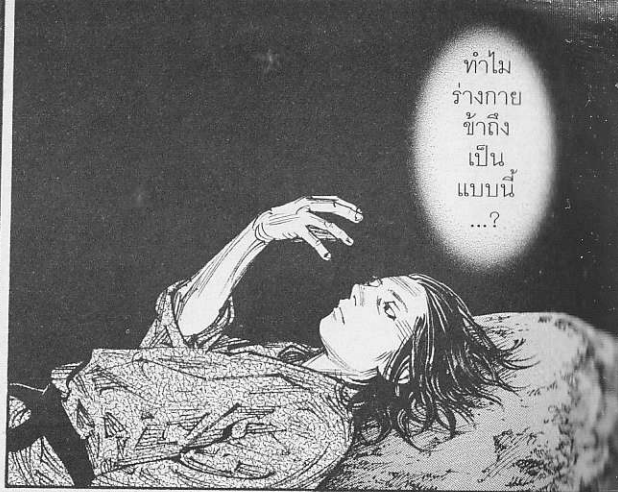

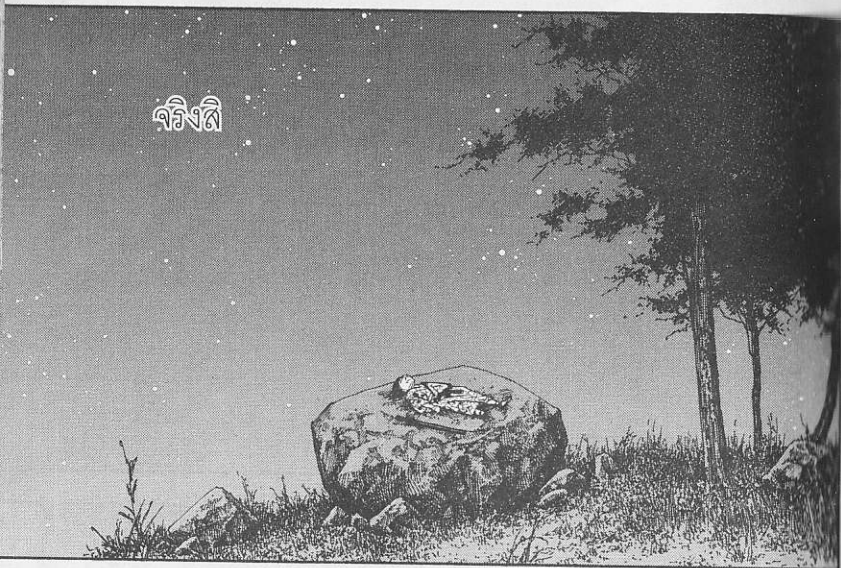

๑๑๑

ทำไม
ร่างกาย
ข้าถึง
เป็น
แบบนี้
...?

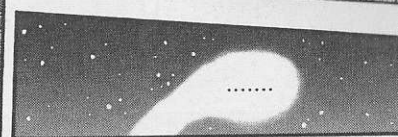

จริงดี

ได้
ร่างนี้
มา

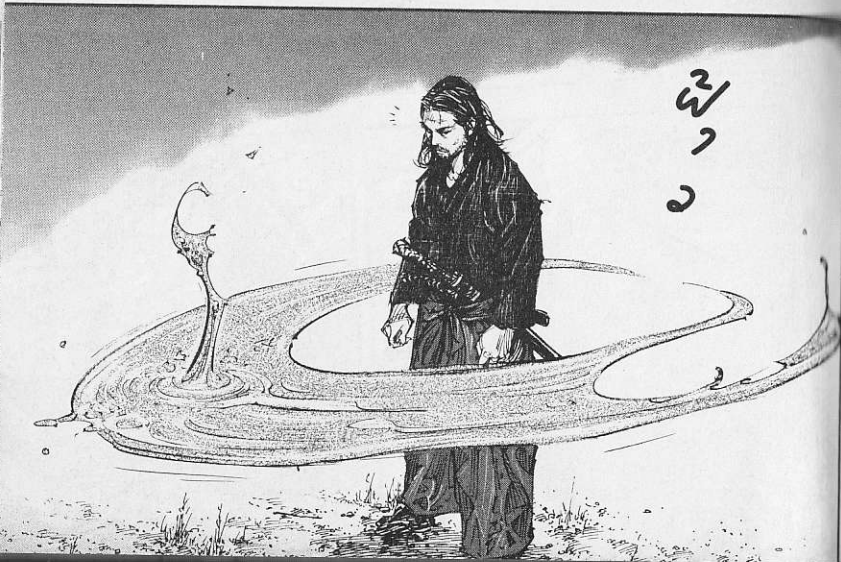
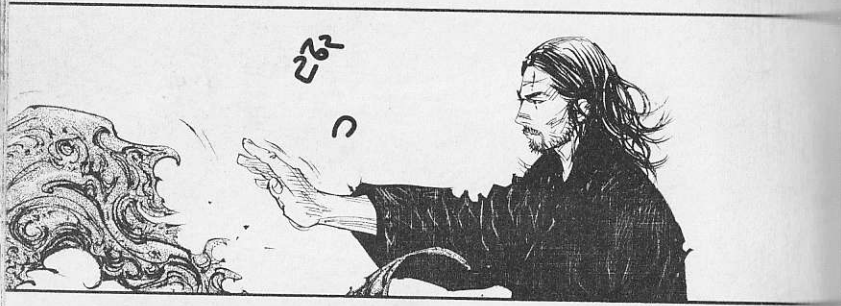
ตอนนี้...
ข้า...

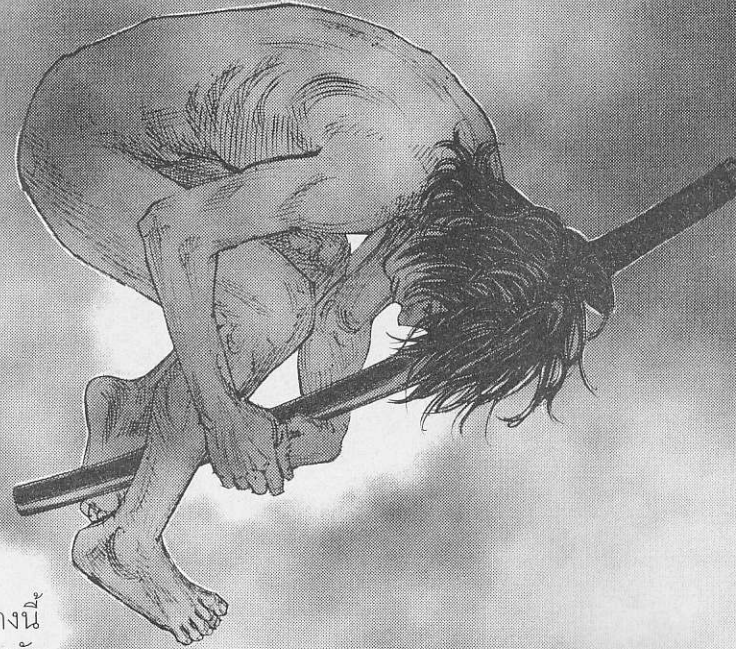
ทำไม
...

อยู่ใน
สภาพนี้
...

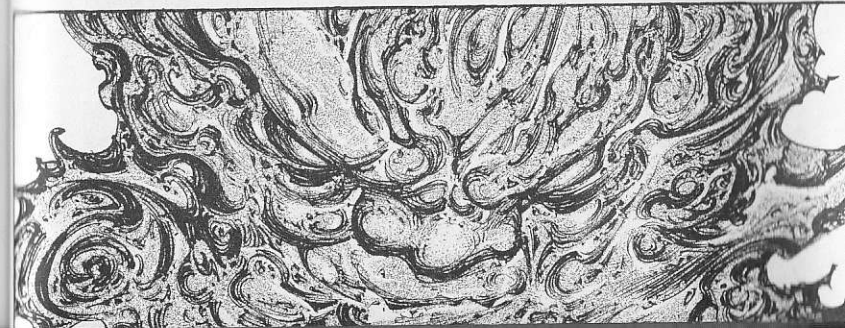

ข้า
เกิดมา

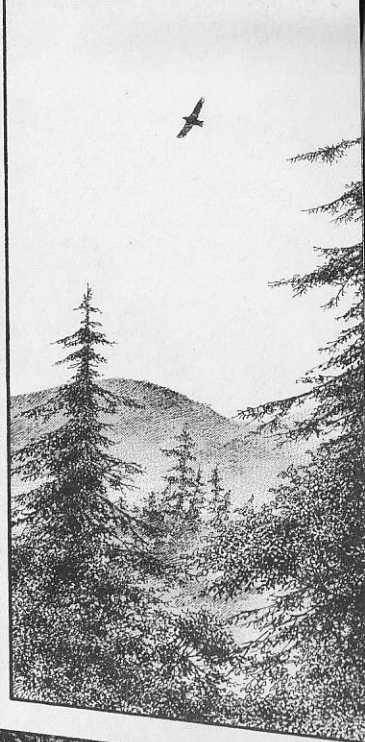
ในร่างนี้
พร้อมกับ
ดาบ

Vagabond

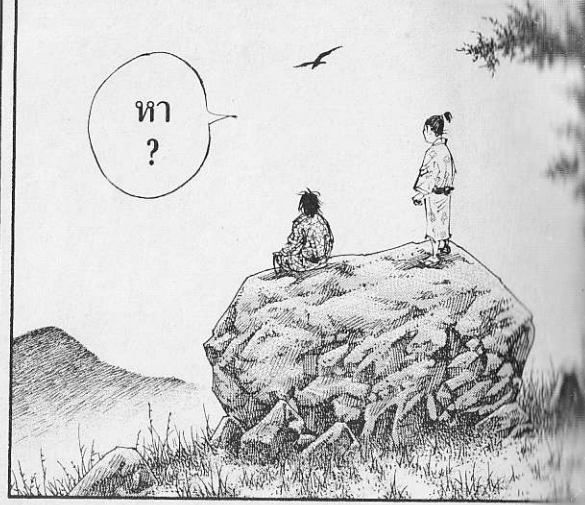
ตอนที่ 283 อายุ 13

ให้ตายสิ
พูดเรื่อง
อะไรนะ ?

เอ่อ
...

หา ?

ฟังนะ
...

เอ่อ
คือว่า
...

ถ้านั่งดูดาว
อยู่ตรงนี้...
แล้วจะยังไง
เธอ?

ไม่เป็นบ้าง
เธอ?
แบบนั้นนะ

ไม่เป็น
เฟ้ย

คือ
ว่า

ไม่เป็น
บ้าง
เธอ?

ไม่อะ
...

เอ๊ย
ยังไม่เคย
นะ...

ไม่ใช่
แค่ครั้งเดียว
นะ

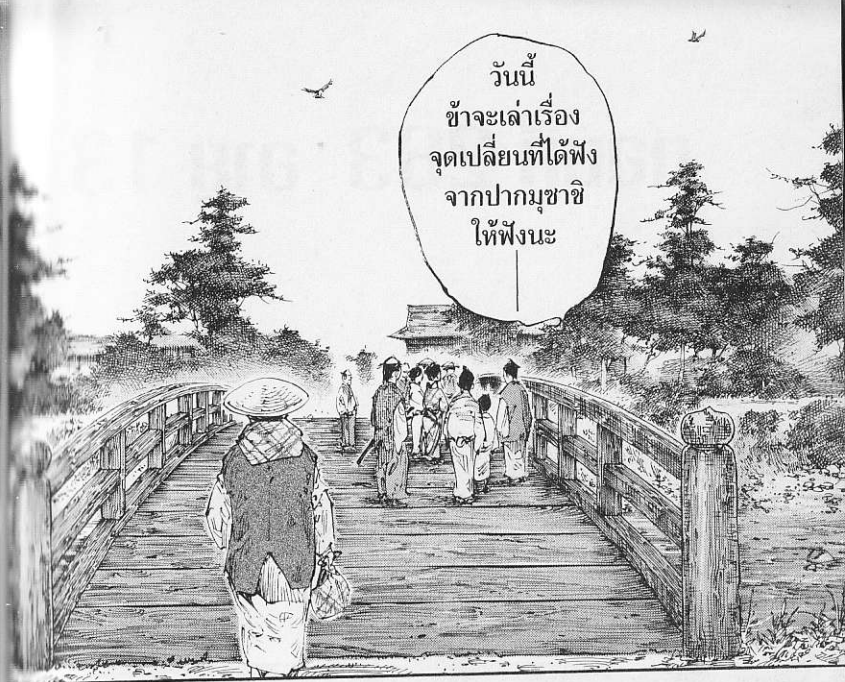
แต่เป็น
บางครั้ง
บางครั้ง

?

มันเหมือน
ไม่ใช่
ตัวข้า

ลอยวิ
ด
เลย

รู้สึกเหมือน
ข้าออกจากร่าง
แล้วมองเห็น
ตัวเองได้นะ

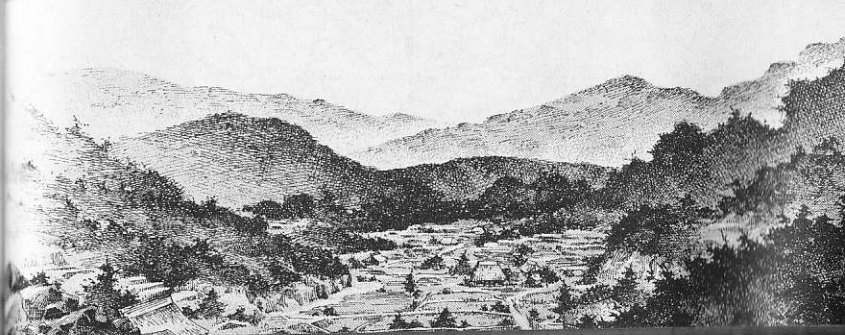
วันนี้
ข้าจะเล่าเรื่อง
จุดเปลี่ยนที่ได้ฟัง
จากปากมุซาชิ
ให้ฟังนะ

มุซาชิ
เล่าให้ฟัง
อย่างเขิน ๆ
ว่า...

สมัยที่ข้าอายุ
13 หรือ 14
นี่แหละ

ทำไม
ถึงเป็น
ร่างนี้
นะ?

เอ๊ะ

หือ
...

วันนี้ไม่มี
หรรอก

ไม่มีเรื่อง
ต่อสู้บ้าง
รีไร?
เรื่องต่อสู้
ของมุซาชิ
นะ

แกรก
แกรก

เฮ้
...

เป็นยังไง
บ้าง
เจ้าหนู?

แปลกมาก
เหมือนไม่ใช่
ร่างของ
ตัวเอง

ตัวข้า
ที่อยู่
ตรงนั้น

ยื่นจ้องมอง
ราวกับข้า
เป็นคนอื่น

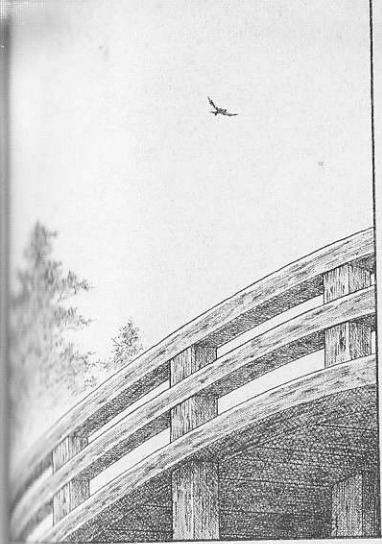
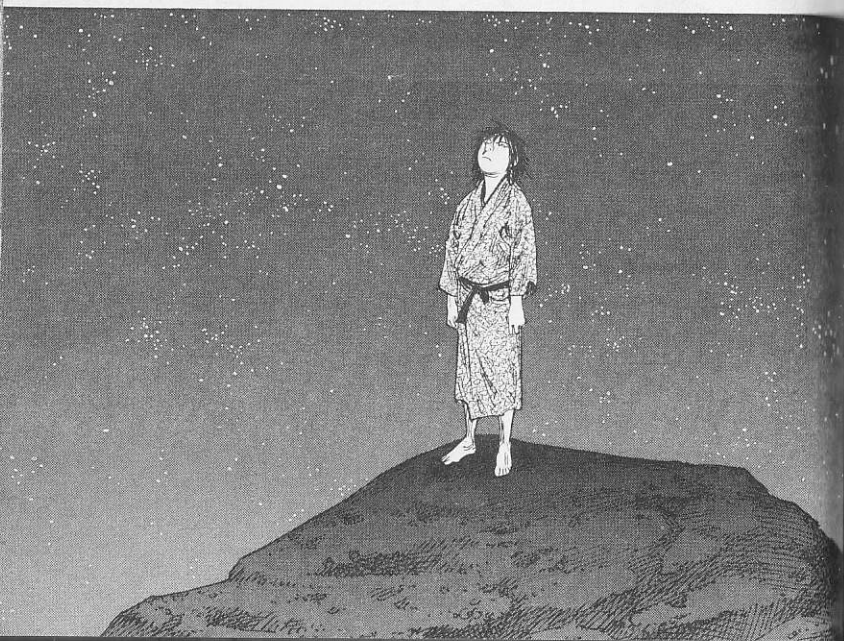
ต้องฝัน
แน่ๆ

ไม่มี
ใช่

เป็น
สืฟาคาน
ตุ่งตุ่ง
ห้องทอน...

.....

ชิ
นำเนื้อ

นั่น
ไปกัน
เถอะ

โทโง

โทโง

สิ่งที่
มุซาซึคิดนั้น
มีหลายเรื่อง
ที่เข้าใจไม่เข้าใจ

เข้าใจ
เรื่องราวของเขา
มากที่สุดทีเดียว

.....

แม้แต่ตอนนี้
ก็ยัง
ไม่เข้าใจ
แต่ว่า
...

.....

นี่
ตาเจ้า
เจ้าหนู
สืฟาคาน
มากนะ

!

เซ่น
-
ล

อะฮิว

จิ้งใช้
ร่างกาย
ที่ได้รับมา
เพื่อเรียนรู้

อะไรล่ะ
?

จิ้งใช้
ร่างกาย
...

เฮ้ ทาเคไซ
อย่าไปทางนั้น
มันอันตราย
วันนี้
น่าทลาค
ชะด้วย
สิ!

ทาเคไซ

แล้วร่าง
ที่เห็นอยู่ตอนนี้
มันคืออะไร
กันล่ะ?

นี่จึงไม่ใช่
ร่างกาย
ของข้า
...

ร่างข้านะ
มีมา
ตั้งนานแล้ว
...

เพราะ
ฉะนั้น

หืม
...?

อืม
...

สรุปแล้ว
ตัวเอง
คืออะไร
?

ที่แบ่งเป็น
เอ็งกับข้า
ล่ะ...

และ
อยู่ที่ไหน
?

เซ่น

๒

ไม่เฉพาะ
สิ่งของ
นะ

คน
ก็ด้วย

ทั้งคนที่
เรา
ได้พบเจอ

?

แสบ
ไม่เดิน
ร่างกาย
แต่ทุก
ไอร์แลนด์

มีไว้เพื่อ
เรียนรู้

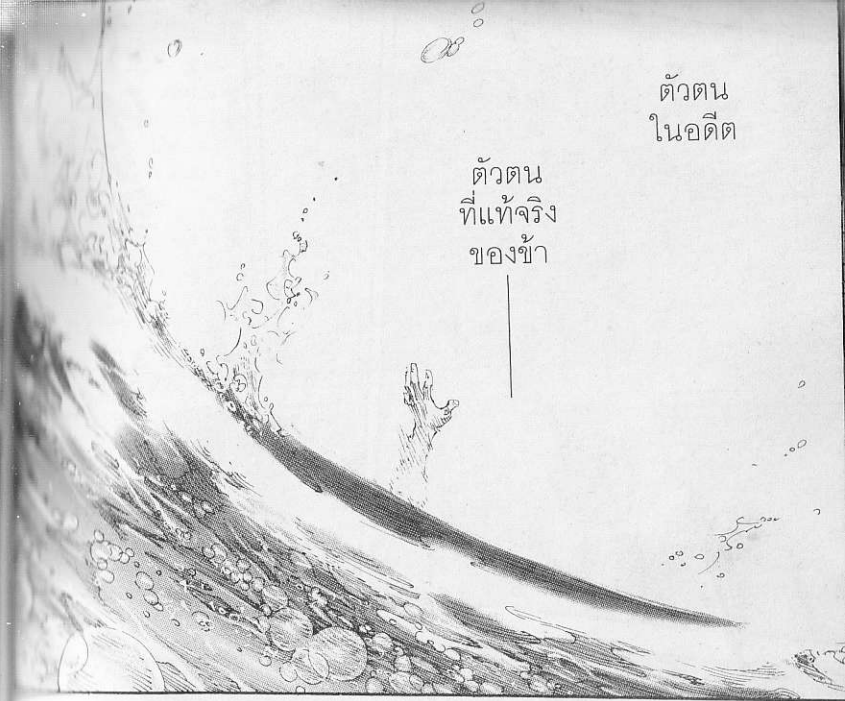
แสบ

ทั้งพ่อ
และแม่

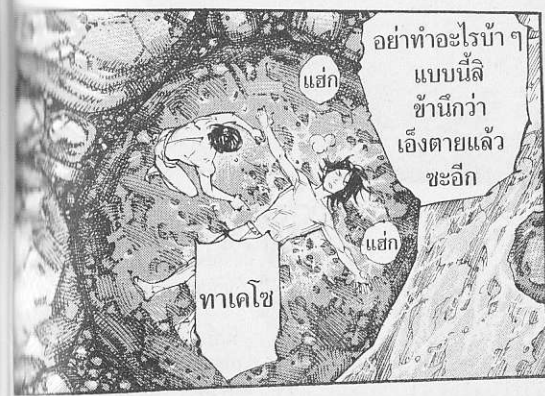

หาก
ทุกสรรพสิ่ง
มีไว้เพื่อพบเจอ
แล้วละก็...

ตัวตน
ในอดีต

ตัวตน
ที่แท้จริง
ของข้า

อย่าทำอะไรบ้า ๆ
แบบนี้
ข้าคิดว่า
เ็งตายแล้ว
ซะอีก

แสบ

แสบ

ทาเคโงะ

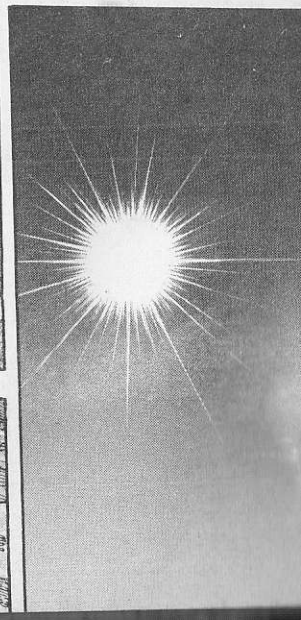
หากร่างกาย
เป็นเช่นนั้น
จริง

แสบ

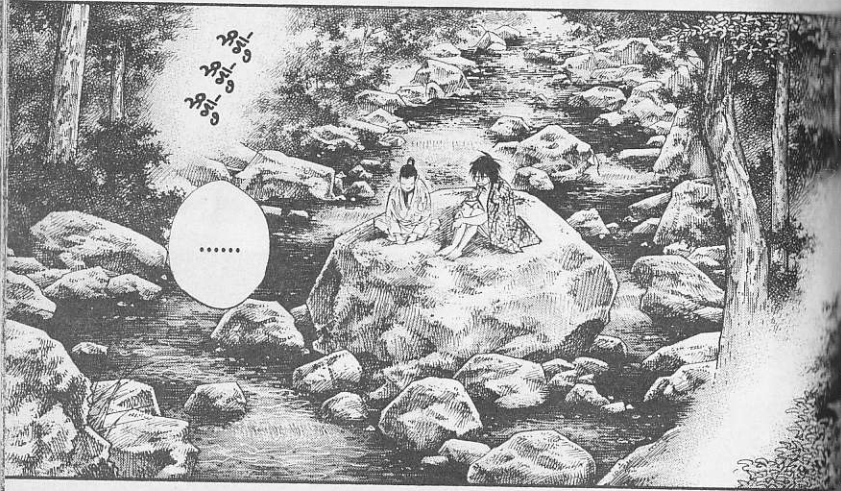
แสบ

แสบ

ใช่
อย่างนั้น
รีเปล่านะ
...?

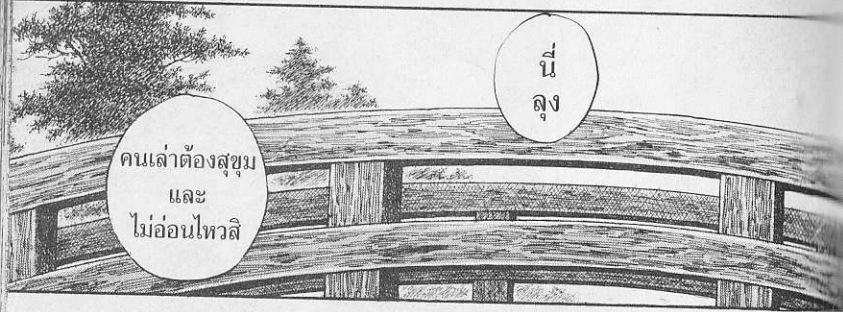

ฮีด
เซี่ย
!

จริงๆ แล้ว
เราไม่จำเป็นต้อง
ผูกใจเจ็บ
หรือ
อาฆาตแค้นใคร
ก็ได้

คนเล่าต้องสุขุม
และ
ไม้อ่อนไหวลิ

นี่
ลุง

พูด
ไม่หยุด
เลย

วันนี้
ทาเคชิ
ดูแปลก
จัง

แต่ว่า
นะ...

ท้อ
?

นี่มันอะไร
กันเนี่ย
?

ฮึ

โอ๊ะ
?

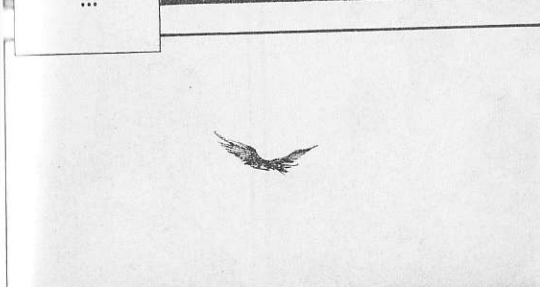
ทีท่า
ไม่อาจ
แก้ถาม
ได้เลย

ฮึ

ขอบใจนะ
ทาเคชิ

ที่เล่า
เรื่องนั้น
ให้ข้าฟัง
...

ถ้าเป็น
ตอนนี้ละก็
ข้าอยาก
จะบอกว่า

ข้าพ
จะรู้อะไร
บ้างแล้ว

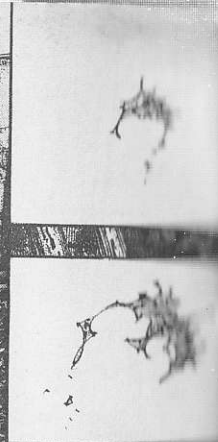
จาก
เด็กพี

กลายเป็น
นักดาบ

แล้วก้าวสู่
ที่หนึ่ง
ในปฐพี

ถ้าขึ้น
ถึงขั้นนี้แล้ว
คงไม่รู้เรื่อง
อีกแน่นอน

เอ็งคงไม่มีทาง
แจ้งเกิดได้หรอก
ทาเคโซ

เฮ้

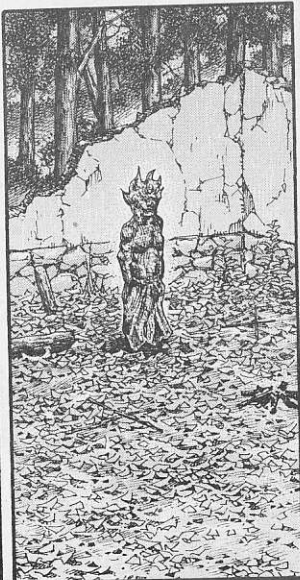
ทาเคโซ

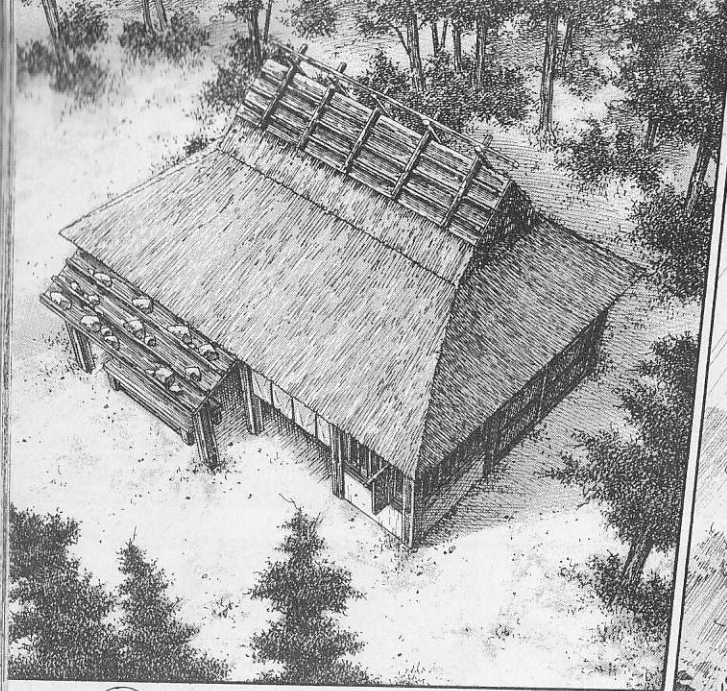
.....
แซ่ก

ตอนนี้
ข้า...

ไม่ได้
จ้องมอง
ดวงดาว
แบบนั้น
อีกแล้ว

ข้าคือ
ชินเม็งทาเคโซ

ตอนที่ 284 วังวบ

เป็น
การพิสูจน์
ความกล้า
ของตัวเอง

ความ
กล้า
นั้น

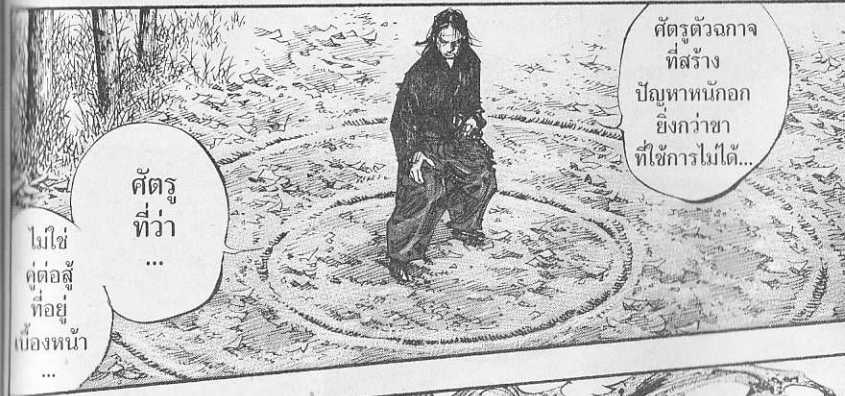
ปลูกให้
ภาพลวงตา
ที่เรียกว่า
"ที่หนึ่ง"
ปั่นป่วน...

บันดาลโทสะจริต
ให้บังเกิด
เพื่อปิดบัง
ความรู้สึก
ที่แท้จริง...

พร้อม
จุดกระชาก
ความกลัว
ว่าจะต้อง
สูญเสียนั้นไป
ให้ต้นขึ้นมา
อาละวาด...

ยิ่งวงจร
ที่ว่านี้
ขยายตัว
มากขึ้น
เท่าไร...

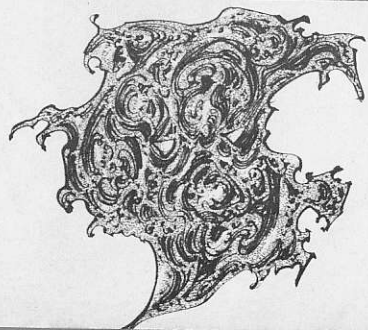
ศัตรูตัวจก
ที่สร้าง
ปัญหาหนักอก
ยิ่งกว่าซา
ที่ใช้การไม่ได้...

ศัตรู
ที่ว่า
...

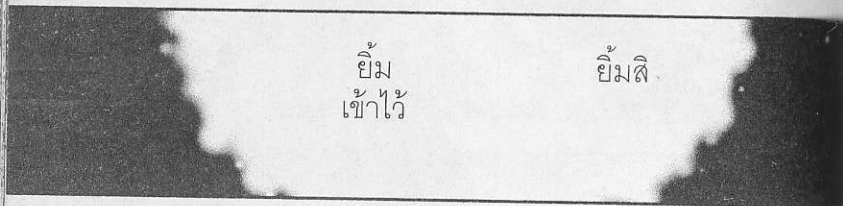
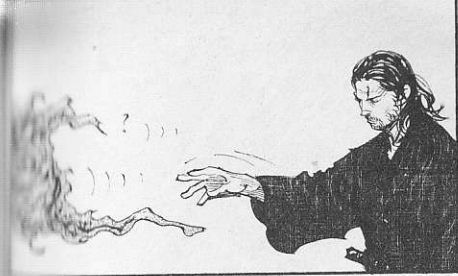
ไม่ใช่
คู่ต่อสู้
ที่อยู่
เบื้องหน้า
...

หากเป็น
ความหวาดกลัว
ของตัวเอง
อันเนื่องจาก
"ซาใช้การไม่ได้"
...

ก็ยิ่ง
น่าไปสู
วงวน
ของการ
ฆ่าฟัน

นั่งพัก
พ่นอวย
ดีกว่า
...

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

กึด
...

ฮู้ว

ว๊ว
ว๊ว

แผลลึก
กว่าที่คิด

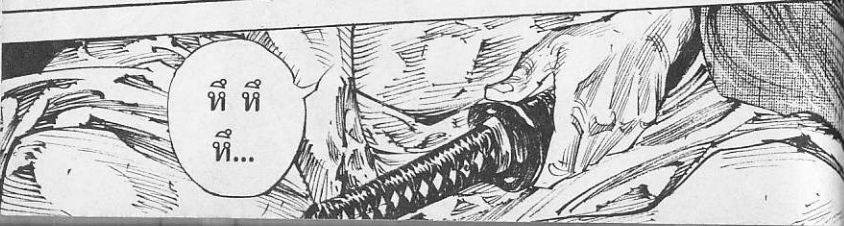
แฮ็ก

จริงสิ
น้ำหนักดาบ
ที่กดลงมานั้น
ก็แรงอยู่

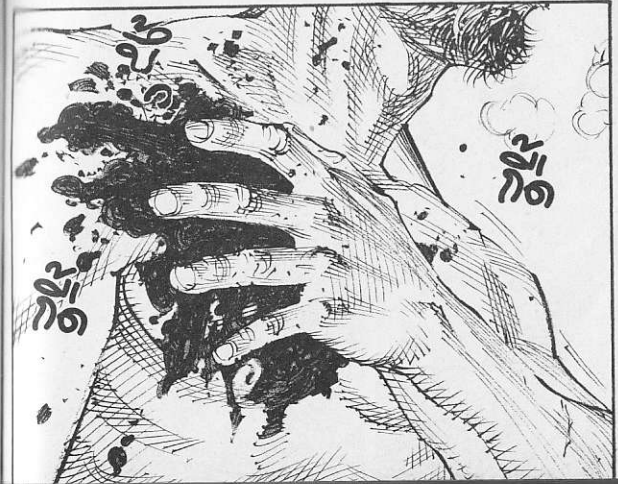
แฮ็ก

แฮ็ก

หึ หึ
หึ...

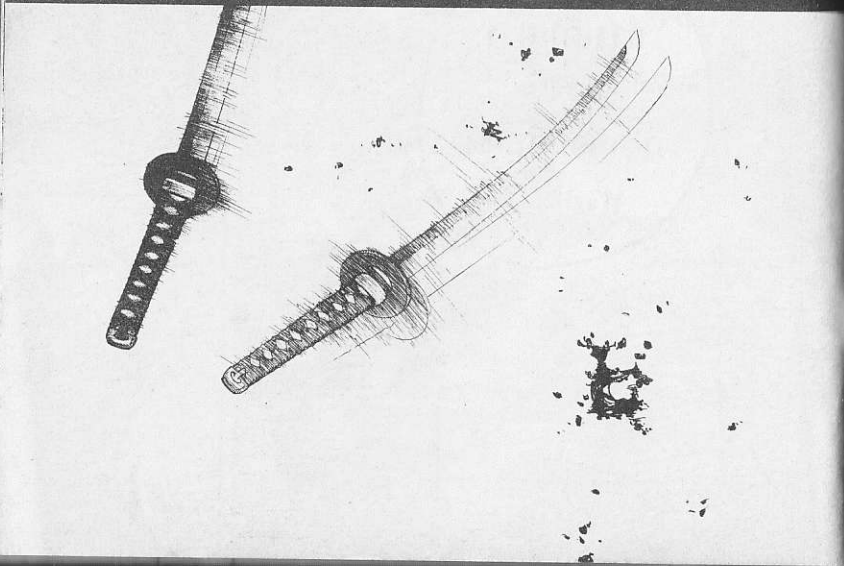

ว๊ว
ว๊ว
ว๊ว

ว๊ว
ว๊ว

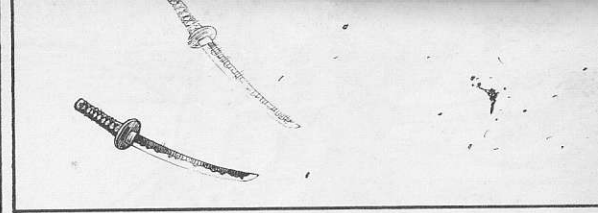
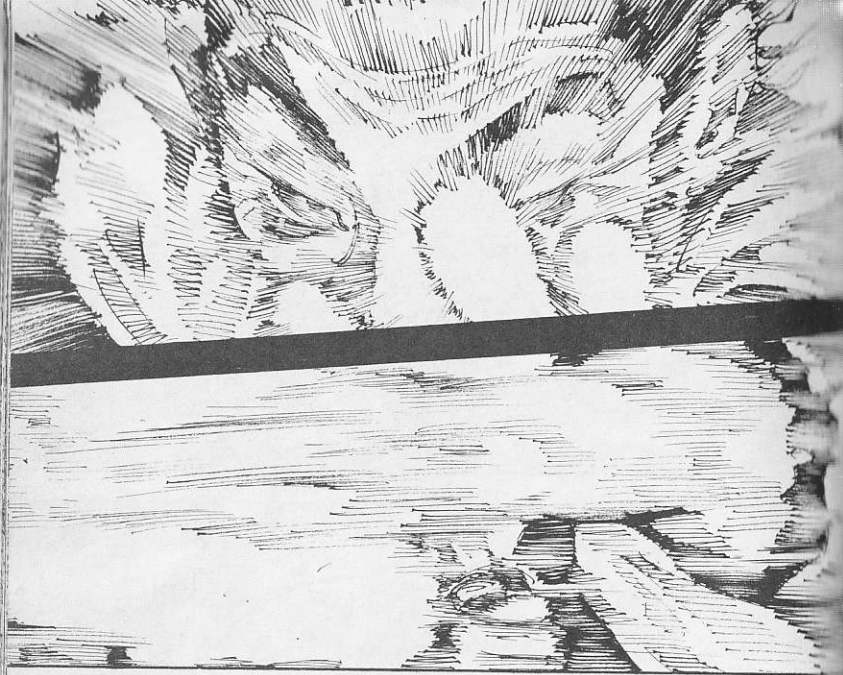

ตั้งใจใช้
ก่อนคืนในมือขวา
เมื่อยแบความสนใจ
แล้วจัดการ
ด้วยมือซ้าย...

แต่เจ้า
เด็กบ้านน
ดินนิ่งเฉย
...

ที่
ที่

ตราบไตที่เจ้า
ยังไม่เปิดโอกาส
ให้ข้า
ได้ชักดาบ

การเดินทาง
ครั้งนี้
ก็ไม่มีวันสิ้นสุด
หรอก...!!

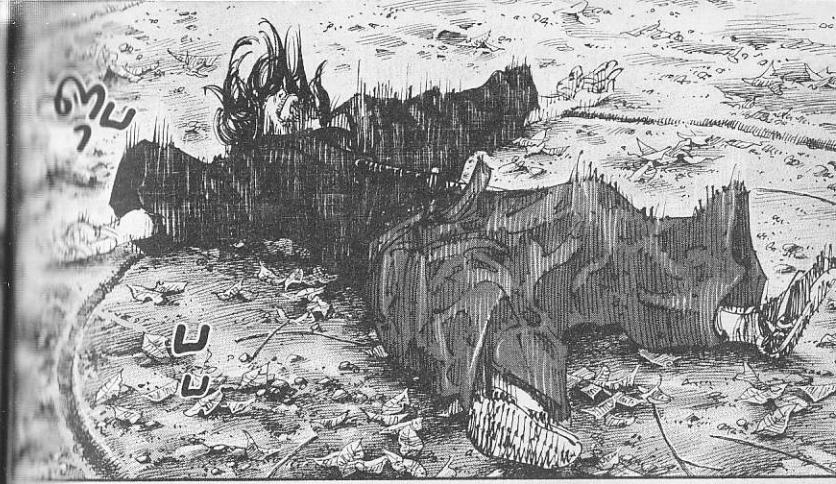

ดูนี่สิ

ข้าให้
1,000 คะแนบ
เลย

นี่ไง

1,000 คะแนบ
สำหรับ
ความช่วยเหลือ
ในครั้งนี่

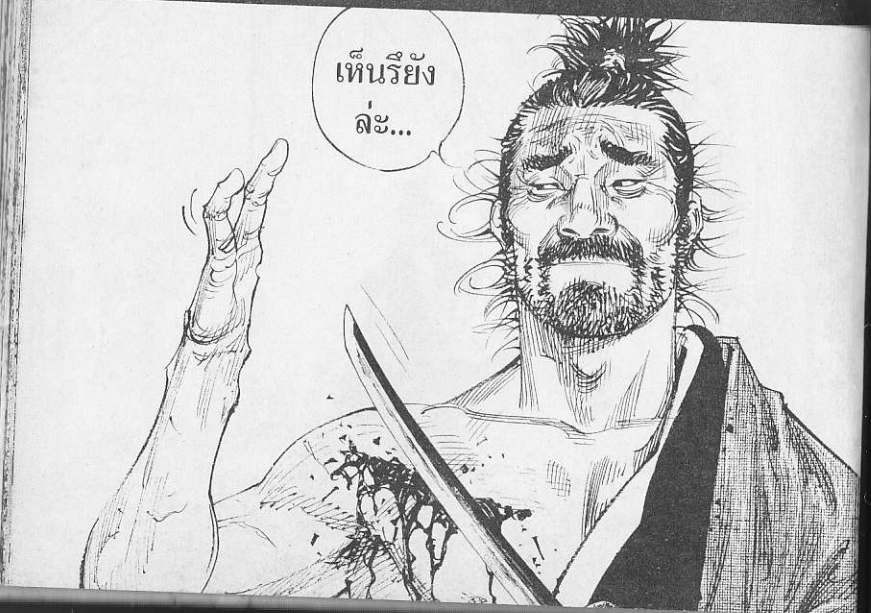

ตาบ
?

บ
บ

โอย
...

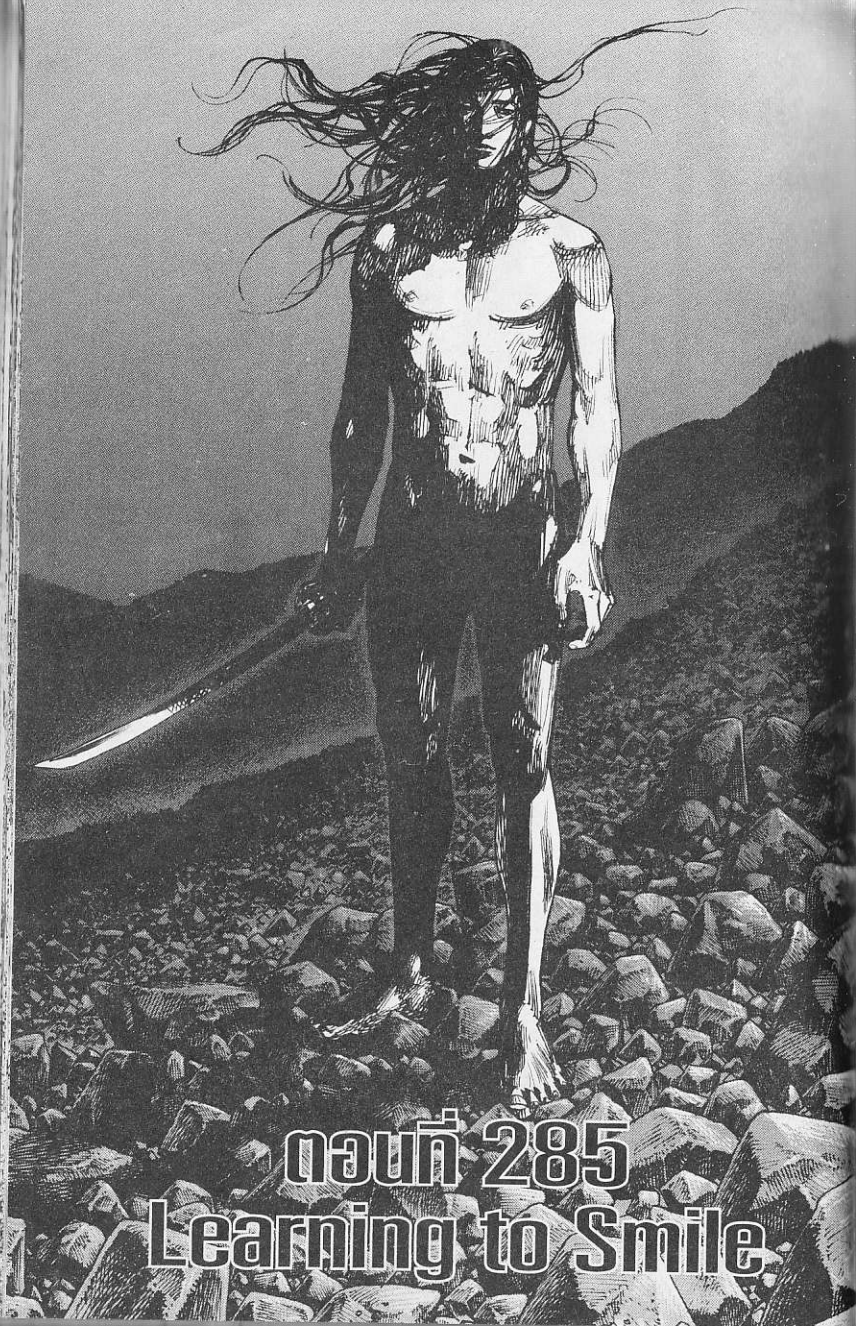

เห็นรึยัง
ล่ะ...

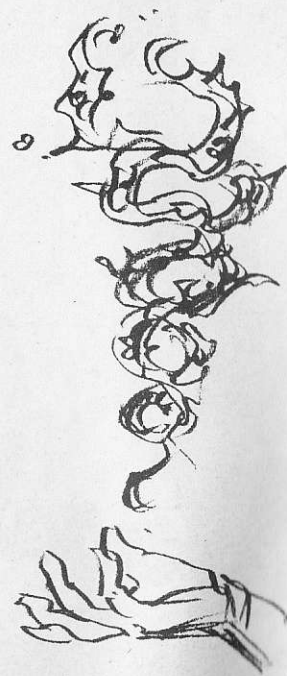

Vagabond

ตอนที่ 285
Learning to Smile

กลิ่นหอมๆ
อยู่แถวนี้

จะซื้ออะไร
ก็ช่าง

ยัมลี

มันก็
กลิ่นนั้น
แหละ

โอสี่อู

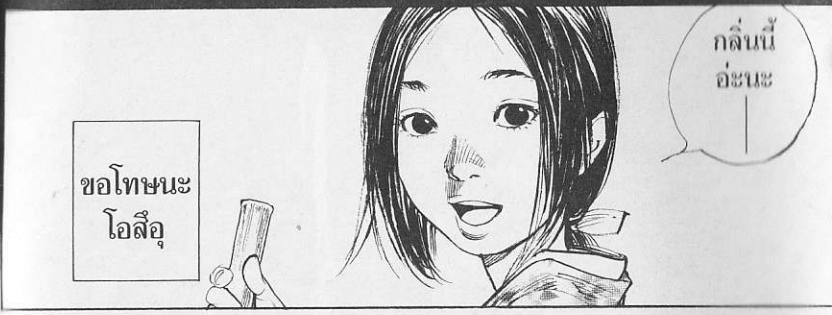
โอสี่อู

ปี
ก่อนหน้า
ก็ถาม?

อีกแล้ว
หรือ
ทาเคจัง?

กลิ่นหอมๆ
แบบนี้ มันชื่อ
ดอกอะไรนะ?

ขอโทษนะ
โอสี่อู

กลิ่นนี้
อะนะ

ช่างเถอะ
จะดอกอะไร
ก็ช่าง

ซาลิม
อีกแล้ว

ไม่ลี

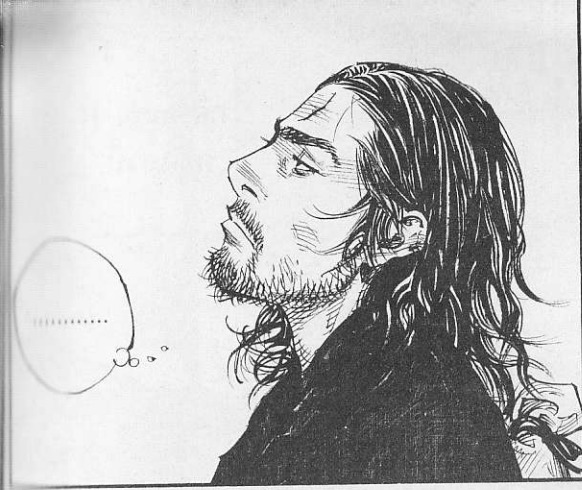
จากนี้
ไป

ข้ายัง
จำเป็นต้อง
ร่อนเร่พเนจร
อยู่อีกหรือ?

ยังจะ
ไปตามหาสิ่งใด
อยู่อีกเล่า?

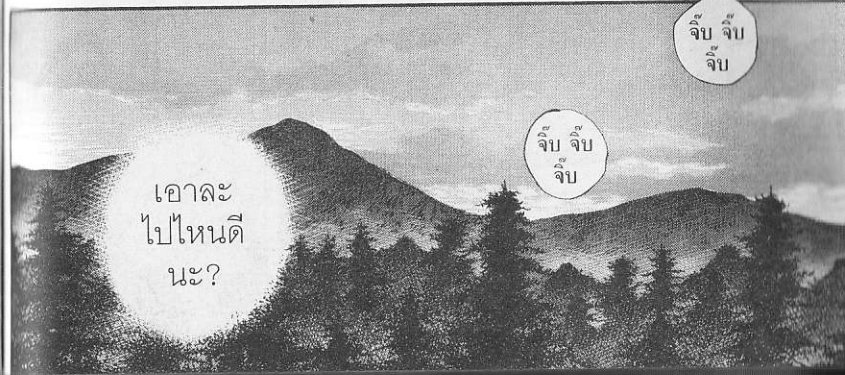
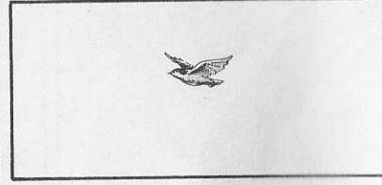
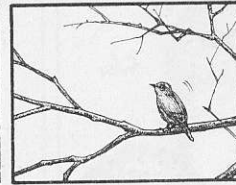
ไม่ต้อง
สนใจอะไร
ในตอนนั้น

.....

ยิ้ม
เข้าไว้

จิบ
จิบ
จิบ

จิบ
จิบ

เอาละ
ไปไหนดี
นะ?

จะ
ตอนนั้น

หรือ
ตอนไหน
ก็ไม่มี
ที่งั้น

อะไรกัน
หนอ

อ๊ะ

ไป
บ
บ

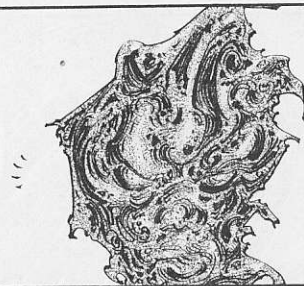

.....

ท้องฟ้า
ที่กว้างใหญ่
ไพศาล
ต่างหาก

วินาทีนี้

สาย
เกินไป
แล้ว

ไม่ต้อง
พูด

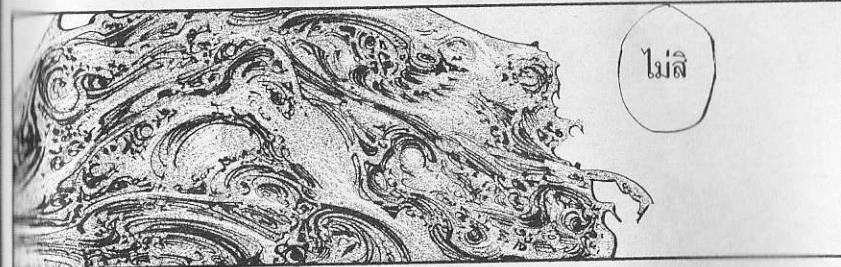

กลับได้
ทุกเมื่อ

ตอนน
ณ
ที่แห่งนี้

น้ำๆ อยาก
กลับหลุม
อ๊ะ

ไม่สิ

จง
ขยับ

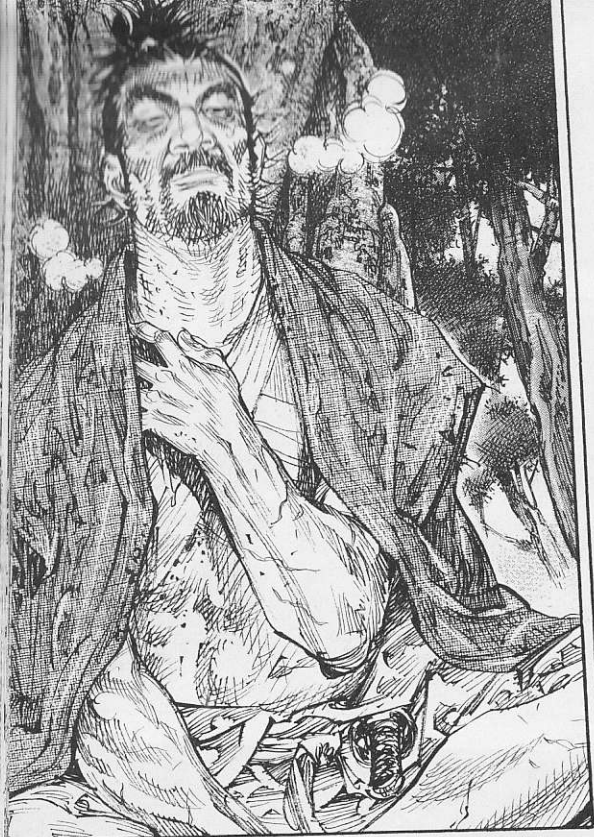
จงสลัด
คำพูดเหล่านั้น
ออกไปซะ

จง
ปลิวไหว

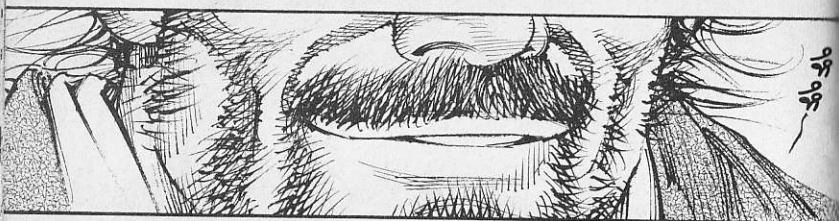
นั่นเป็นเพียง
คำพูดในอากาศ
เท่านั้น

ถ้า
อยากกลับ
ก็กลับเลย

เพื่อจะได้
อยู่กลางวง

ดูซะให้เต็มตา
มันคือ
ลูกเสือจริงๆ
นั่นแหละ

แล้วเจ้าลูกแมว
ที่ท่านเก็บมา
ซุบเลี้ยงล่ะ

อา
คา

๖๖

ตัวใหญ่
ซะด้วย

แถม
ยังเป็น
เสือ
กินคน

แค่นี้
รี?

ที่ข้าเอาเจ้า
มาปล่อยไว้
ในที่แบบนี้

แต่ว่านะ
สักวันหนึ่ง
...

๖๗

๖๗

๖๗

๖๗

๖๗

ที่
รอดชีวิต
กลับมา
ได้

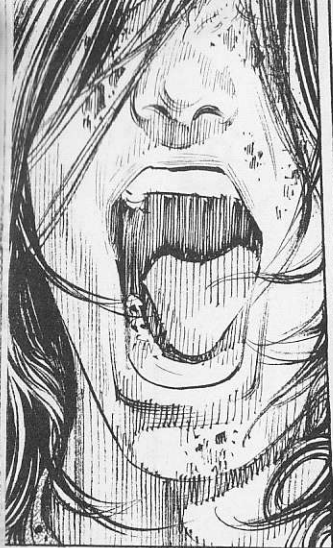
เยี่ยม
มาก

ดา

๖๗

๖๗

๖๗

โ๊ะ
โอะ

กิน
ข้าวเข้าท้อง
เป็นไง

ความโกรธ
รังแต่
จะทำให้เกิด
ช่องโหว่

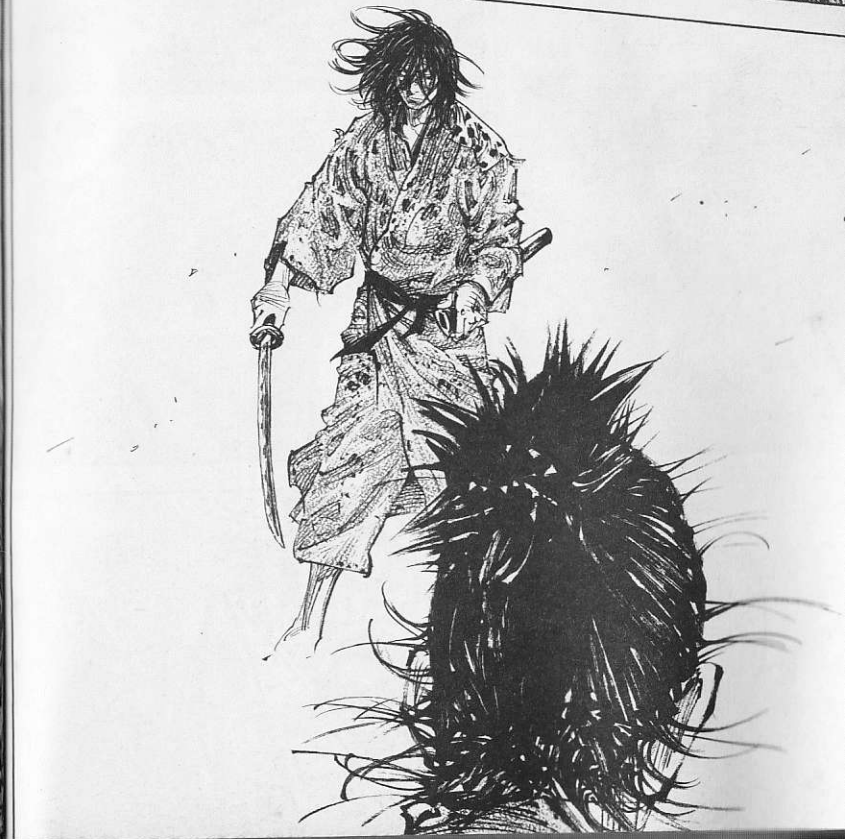
ข้าเอง
ก็คงจะตีใจ
ไม่นาน

ความตัวเอง
ก็อยาก
ไปเพื่อนเล่น
แต่แต่เขยกับ

เจ้าจะนึก
ขอบคุณ
ข้า

หาก
อายุยืน

Vagabond

๑๑

ตอนที่ 286 เสือกับเสือ

7
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

74

74

74

โอ๊ะ
!?

โอว
ช่างทิ้งห่าง
อย่าง
เหนือชั้น!!
ดูใบหน้า
นั่นสิ!!

‘ความโกรธ
เป็นเพียง
เหตุผลเดียว
ที่ใช้สำหรับ
ชักดาบ

ปราศจาก
สิ่งไหนใด ๆ
โดยสิ้นเชิง
!!

เพราะ
เหตุใด
หนอ
!?

หึม
!!

จึง
ดูเหมือน
หยุดนิ่ง
อยู่กับที่
!!

ทว่า
น่าเสียดาย

ในแง่
นี่เป็นครั้งแรก
ที่ข้าได้เจอ
คนที่เหนือกว่า
ข้า!!

วิชาดาบ
ของเขา
ยังไม่ล้ำลึก

ราวกับว่า
วินาทีนี้
ก่อนหันก็คือ
ก่อนหัน
ทั้งร่างกาย
และจิตใจ

ต้นไม้ก็คือ
ต้นไม้
ทั้งร่างกาย
และจิตใจ

และทั้งร่างกาย
และจิตใจ
ของชายผู้นี้
ดำรงอยู่
เพื่อการท้าทาย
เท่านั้น

ข้า
ยังไม่อยาก
จะบอกลา
ตอนนี้เลย
โคจิโร่

ความ
อ่อนนุ่ม
ของ
เด็ก ๆ

๗๐
๗๑
๗๒

นี่สินะ
ตัวจริงที่ข้า
เฝ้ารอ
มานาน
!!

พูดเวอร์ไป
งั้นรี!!

แค่
แฉลบโดนน่ะ
ไม่ตายหรอก

โลกมาก
จริงนะ

คิดจะ
ฉากหลบ
รี!!

ฟันอย่าง
ไม่อาจ
หลีกเลี้ยง
ได้

สรุปว่า

ผล
ก็คือ

ท
ท

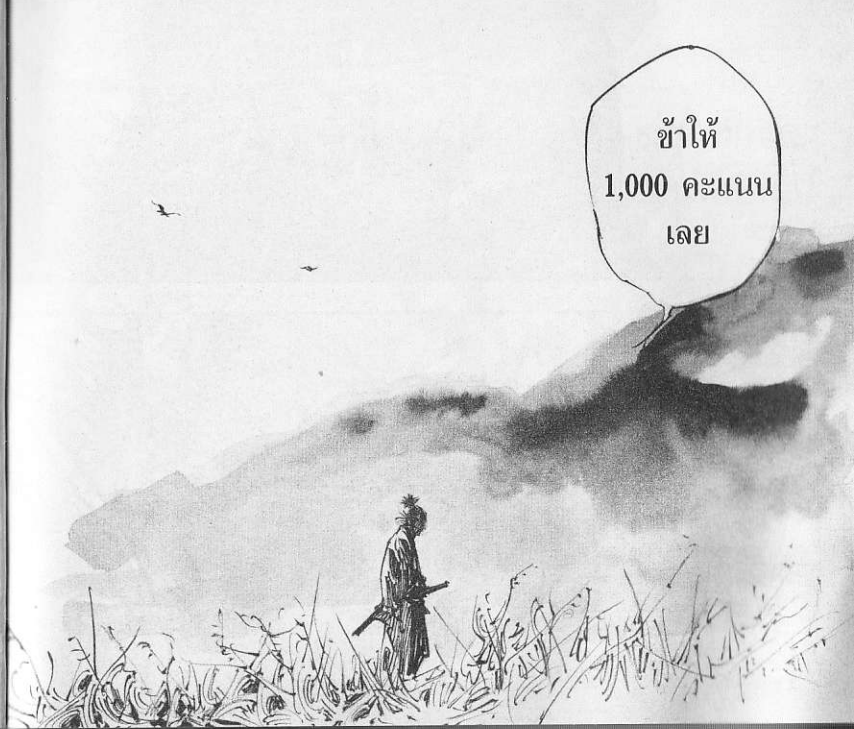
เจ้าเสือ
เอ๊ย

ใน
คู่
ที่
คว

ม

lu
qu
ri
กฏ
mu

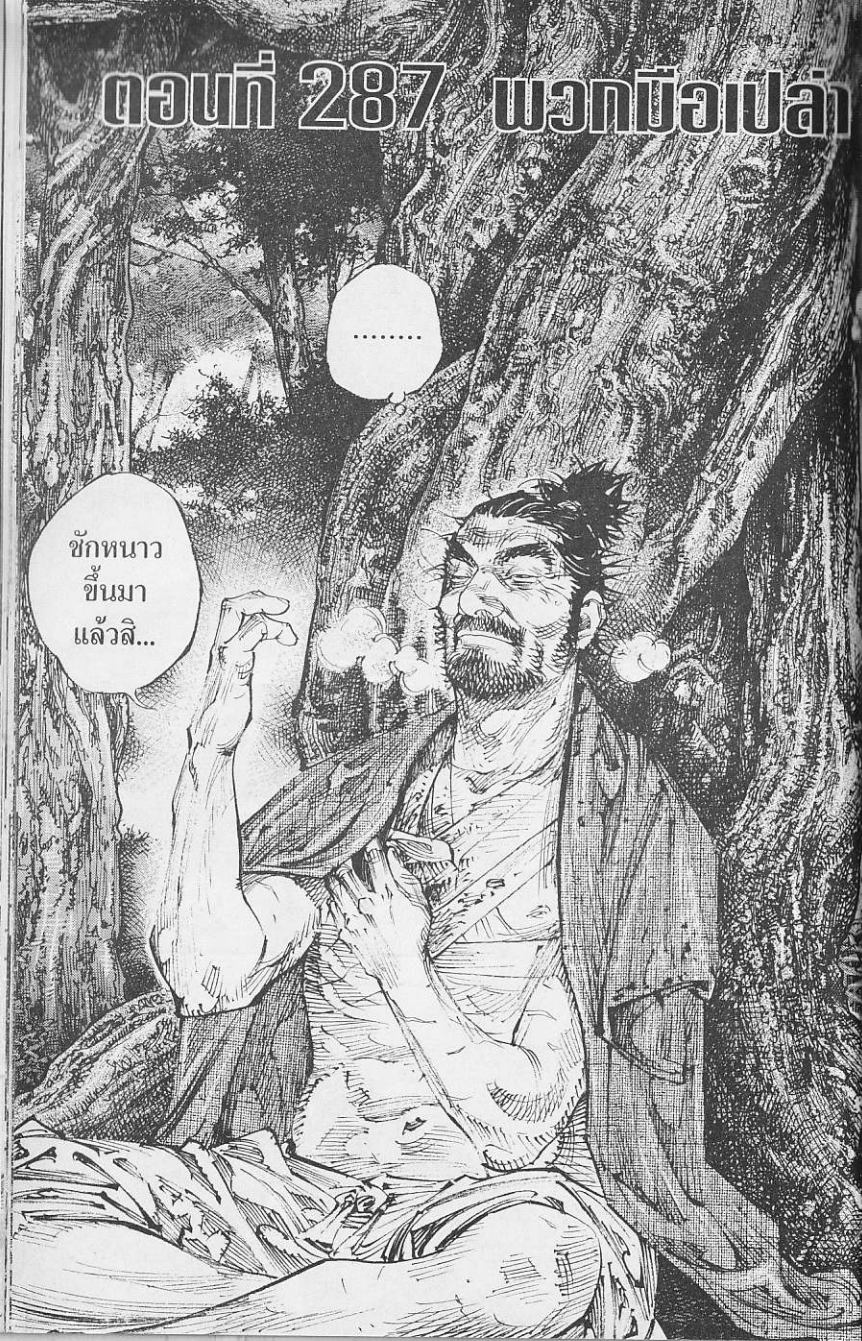
Vagabond

ตอนที่ 287 พวงมือเปล่า

.....

ซึกหนาว
ขึ้นมา
แล้วสิ...

ใน
ดู
ค
กา
ม
C
Public
© 2009
All rights reserved

หลังนี้กว่า
โดนพิษแล้ว
จะไม่เจอ
เลาะกระดูก
ซะอีก

พวก
“มือเปล่า”
นี่

วันที่
เข้ามาในร่าง
ก็สัมผัสได้ถึง
ความหนักหน่วง
ของเหล็ก
ที่เข้ามา
โหมวันพันตู

ความ
หนักหน่วง
ที่ไม่ได้
สัมผัส
มานาน

เหมือน
ตอนนั้น
เลย...

ต่างก็
เป็นเลือด
เหมือนกัน

ที่
ไหน
ที่

ที่ไหนได้
เหมือนข้ากับ
โคจิโร่เลย...
มีทั้งเขี้ยว
มีทั้งเล็บ...

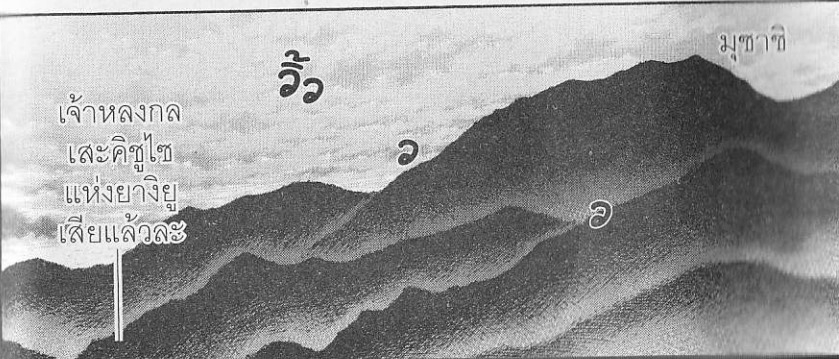
ครั้งที่
สอง
ในชีวิต
ริ

อื้อ

ที่
ที่
ที่

จริง
ไม่จริง
?

เจ้าหลงกอด
เสะคิซุไซ
แห่งยาจิกู
เสียแล้วละ

อื้อ

อ

อ

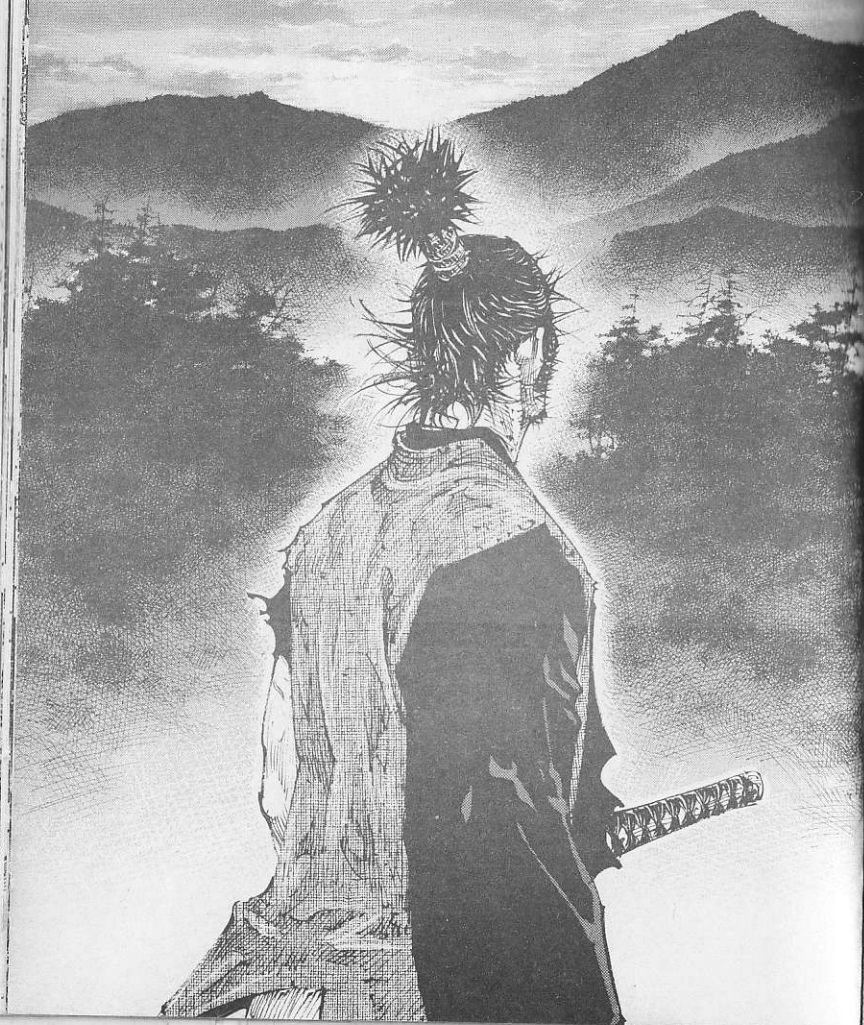
มุซาซึ

ใน

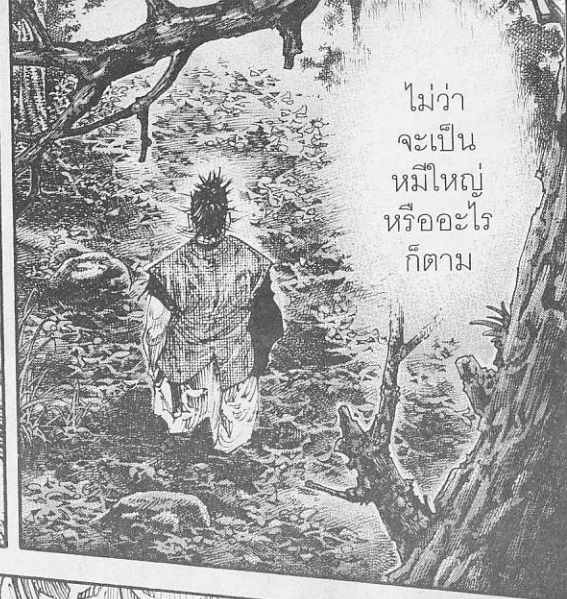
ทุก
ที่
กวาง

มม

C
Publ
© 200
All r
ht

ก็
เป็น
ม
น

ไม่ว่า
จะเป็น
หมีใหญ่
หรืออะไร
ก็ตาม

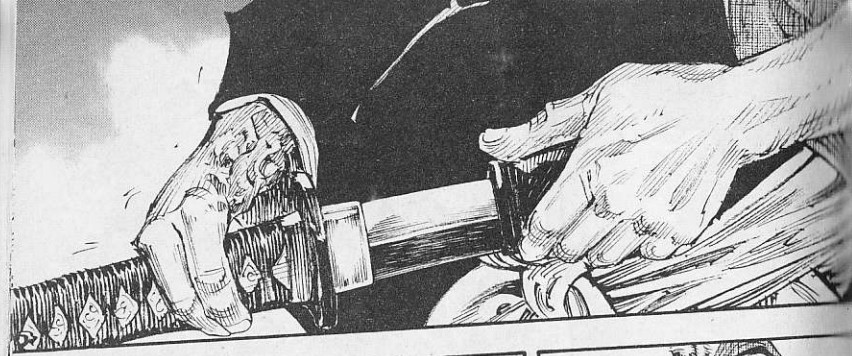

ไปไหน
ล่ะ?

เอาละ
เห็นที่
ต้องไป
ได้แล้ว

ไป

มือ
เปล่า
งั้น
?

มือ
เปล่า
...

ฮึย
ไม่รู้
เหมือน
กัน

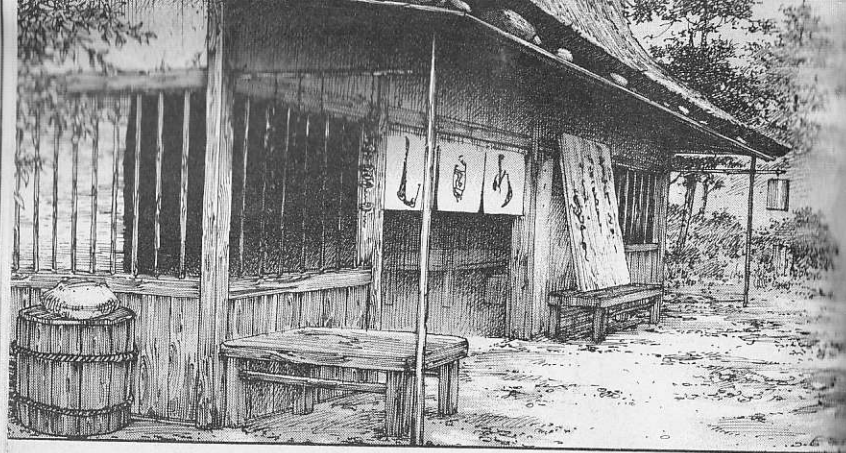
ใบ
ตุต
ท่า
ทว
ทว

มือเปล่า
...?

ที่
ที่
...

ใบ

พูด
คำ
ทวน

ภาพ

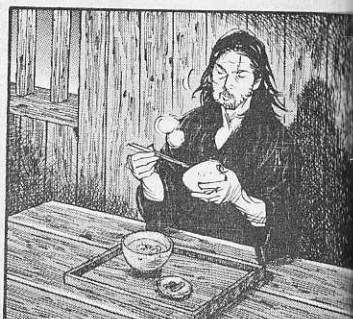
อ้อ
ขอโมจิย่าง
อีก 2 ชิ้น
ด้วยนะ

เก็บตังค์
ด้วย

ได้
เลย

.....

เอ่อ

ขอโทษนะ
ท่านคือ
มियाโมโตะ
มุซาชิ
ใช่ไหม?

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

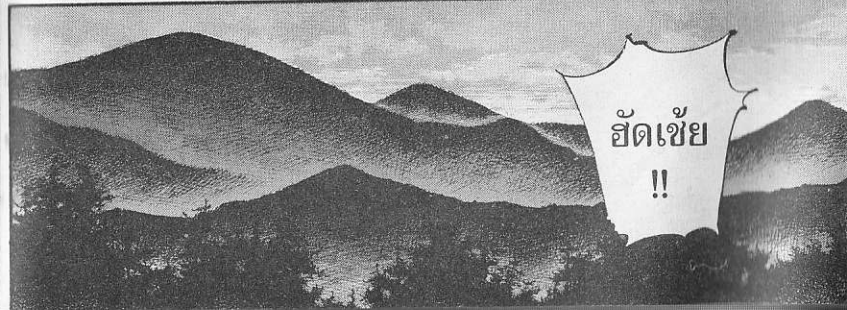
ทำอะไร
นะรี?

ไม่ได้การแล้ว
ชินอยู่แถวนี้
ต้องเป็นทวด
แน่!!

ฮึดเซ็ย
!!

ฮึดเซ็ย
!!

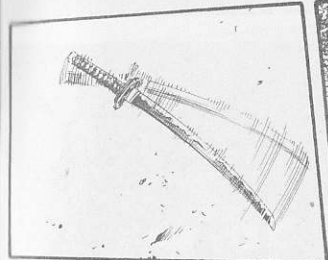
ข้า
ไม่เสียใจ
เลย...

สมใจ
...

เพราะ
ข้าตาย...
ด้วยมือของ
ที่หนึ่งใน
ปรุพี

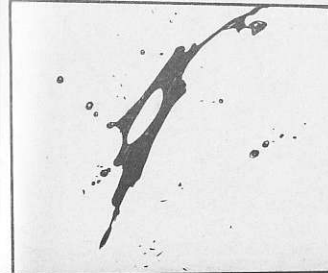

โคจิโร่
แกร่งกว่า
มาก

ลับ

บ

นี่เจ้าคง
ถูกความคิด
พิลึกพิลั่น
ของ
ยางิยุครอบง่า
ละสิ

ฆ่าคนมา
เกือบร้อย
เข้าใจพูดนี้

ที่หนึ่งในปรุพี
คือภาพลวงตา
รี?

ใบ
ค
อุ
ก
ก
คว

ก

ยิ้ม
เข้าไว้

แต่สิ่งที่เจ้า
ควรรับรู้
ก็คือ

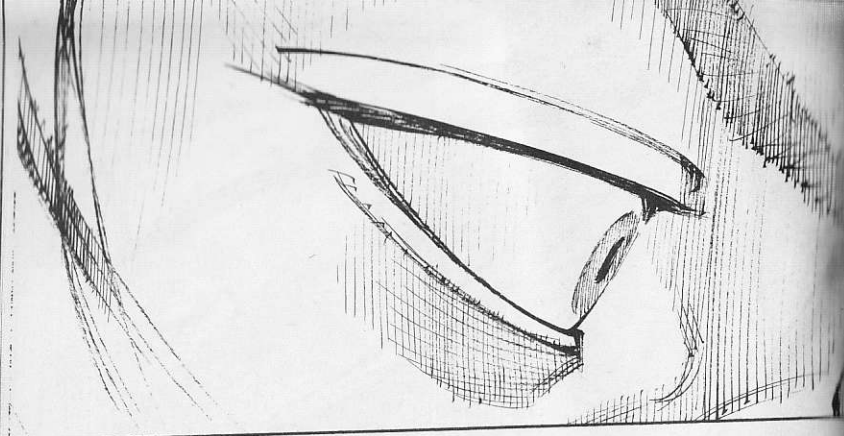
จะ
ถูกฉีดยังไง
ไม่สำคัญ

หากเจ้า
ตัดสินใจ
ที่จะมีชีวิตอยู่
เพื่อดาบ
ละก็

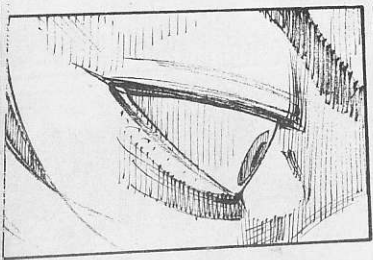
สนุก
หรือไม่สนุก
ต่างหากละ

ใบ
ต

อุ
ค้ำ
ควน

ภาพ

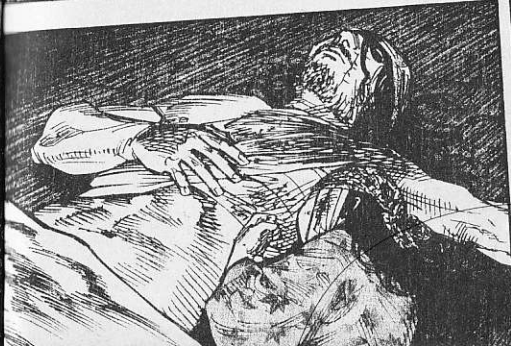
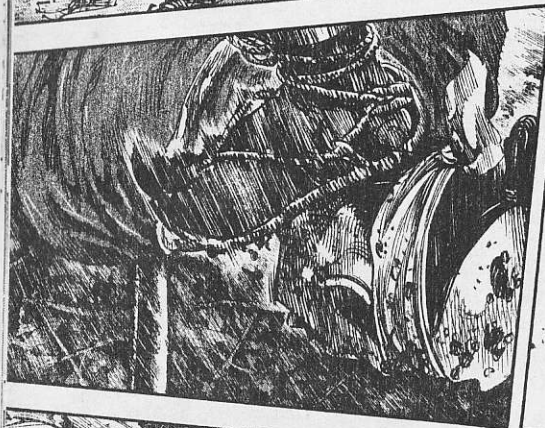
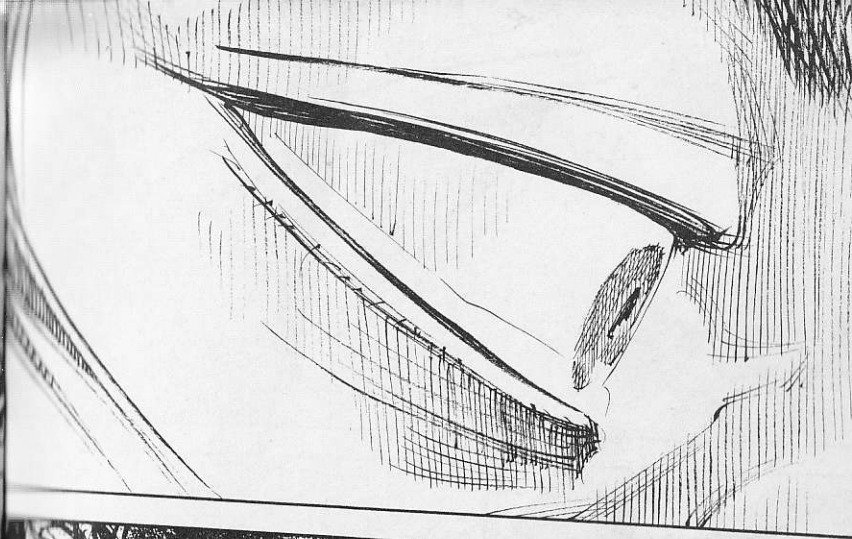
Co

Publ
© 2009
All rig
htt

สนุก
หรือไม่สนุก
ต่างหากละ

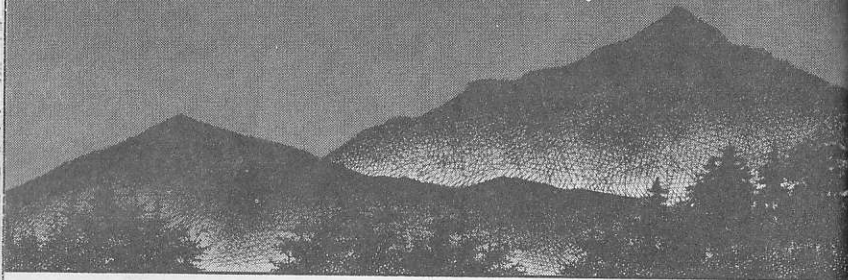
ใน

ต

ม

Co

ช่าง
สนุก
เหลือ
เกิน

แม้แต่
ความมืดมิด
ยามราตรี
ก็ไม่น่ากลัว

ชักไม่ได้
ตัว
คนเดียว

หากแต่
มีใครบางคน
กำลังมองดู
และสั่งยืม
ให้เข้าอยู่

เพราะ
ขณะที่
จับดาบ
อยู่นั้น

ในดั่งข้า
มีลำแสง
สีขาว
ส่องสว่าง

...
ออกจะ
ผิดไป
เล็กน้อย

ที่หนึ่ง
ในปรุพี
...

ที่หนึ่ง
ในปรุพี
...

บางที...
เมื่อไปถึง
ที่หมายแล้ว
ข้าอาจจะ
ลองตั้งชื่อ
แล้วเรียกดู
ก็ได้

ใครบางคน
ที่ไม่มีชื่อเสียง
เรียงนาม

จิ๋วจิ๋ว

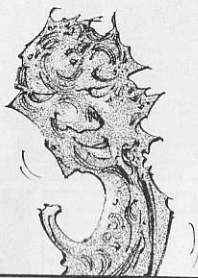

ทำแล้ว
รู้สึกดี
จึงทำ
เช่นนั้น
เรื่อยมา

ดูเหมือน
ข้า
แข็งแกร่ง
ขึ้นมา
แล้ว

ยัวร์

ยังเป็นแค่
ความผิดพลาด
เพียงเล็กน้อย
เท่านั้น

ตอน
นั้น

เพราะอยาก
เลียนแบบ
ใครบางคน
จริงๆ

เหตุใด
ข้าจึงทำ
เช่นนั้น

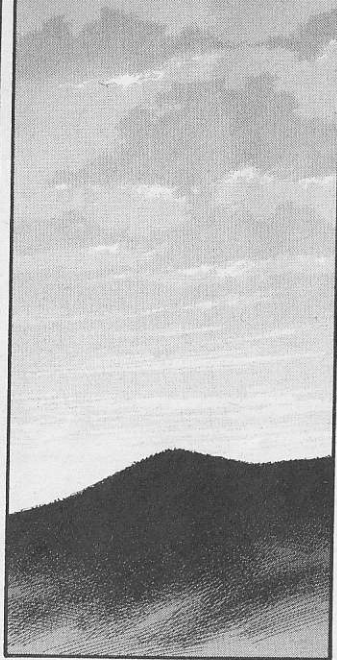
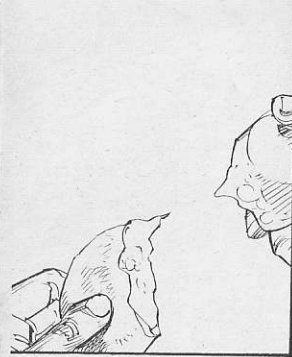
ตอนนี้
ข้าเข้าใจ
แล้ว

ท่าน
ผู้เฒ่า

ที่ว่า
อยาก
เลียนแบบ
ท่านพ่อ

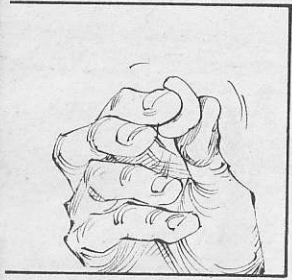

ที่หนึ่งในปรุพี
ที่ข้าตั้งขึ้นมา
ส่งเดชนั้น

ข้าขอโทษ
ที่หลวงพระเวียง
ไปกับมัน

ใน
ท
จุด
คำ
ความ

ทั้งๆ ที่เดิมที
เป้าหมาย
ของข้า
ยิ่งใหญ่กว่านั้น

ทั้งที่ข้า
อยากเจริญรอย
ตามท่านแท้ๆ

การ

ที่
มี

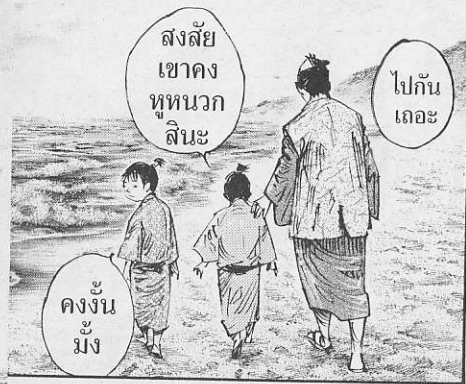

ให้ข้า
ยืมรี

Cov
Publish
© 2009
All right
htt

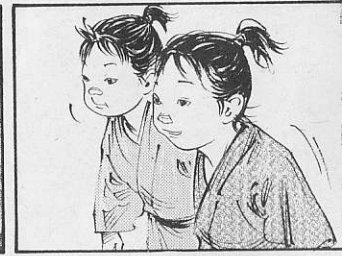
ใบ
ก

จุด
คำ
ความ

ภาค

Co

Publiah
© 2009
All rig
htt

■ NED COMICS

VAGABOND

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง “มียาโมโตะ มุซาชิ” โดยเอจิ โยชิกิว่า

32 ที่ไผ่ผืน

พิมพ์ครั้งที่ 1

26 เมษายน 2553

ผู้เขียน TAKEHIKO INOUE

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

1854 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2338-3333

ผู้พิมพ์ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

1854 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2338-3333

"Vagabond"

©1998-2010 I.T. Planning, Inc.

ISBN 978-616-516-189-3

ผู้แปล ฤทัยวรรณ เกษสกุล

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่

ฝ่ายสมาชิก โทรศัพท์ 0-2338-3726-30 โทรสาร 0-2338-3986

: ฝ่ายผลิตภัณฑ์ และจัดจำหน่าย โทรศัพท์ 0-2338-3726-30

ข้า
อยาก
เจอเจ้า
นะ

สหาย
ของข้า

จบเล่ม 32 โปรดติดตามตอนต่อไป